Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NĂM THỨ MƯỜI BỐN. — SỐ RIÊNG 2834 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ BẢY 28 AOUT 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	8$00	4$00	2$00	1$00
Ngoại-quốc	9.00	4.50	2.25	
Các làng và các công-sở	14.00	7.00	3.50	
	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$20 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Tính chuộng lạ của loài người có bổ ích cho đường thực-nghiệp

Chuộng lạ là một cái tính chung của loài người; ai là chẳng thế, ai thấy cái lạ lại chẳng có lòng thích lòng ưa, lại chẳng muốn mua, muốn dùng; người các nước văn-minh phần nhiều có cái tính ấy, mà cái tính ấy lại thường nồng nàn sốt sắng lắm nữa. Xem như các thứ đồ dùng, các thứ đồ chơi, cho đến những đồ về mỹ-thuật, về kỹ-xảo, cũng đều lấy mới lấy lạ làm quí, nhất là về lối phục-sức lại càng hay thay đổi lắm, năm nay mốt này, sang năm mốt nọ, đổi mới luôn luôn mà không lấy làm phiền, cốt cầu nhìn cho lạ mắt là lấy làm thích. Ở các nước văn-minh, vì cái tính chuộng lạ của người ta, mà tiến-bộ thật là nhanh chóng. Không những là khí dụng phục-sức, người này chế được cách này, người khác lại nghĩ chế ra cách khác, đua nhau mà vận tinh-xảo, dụng xảo-tứ, lựa theo cái tính ưa chuộng của người, chế ra kiểu mới lạ lùng, để tranh lấy lợi quyền, mà cả trăm nghề nghìn nghiệp, cái gì cũng đua theo cách nọ, mà tinh xảo lại càng thêm tinh xảo. tiện lợi lại càng thêm tiện lợi, nào là tàu bay tàu lặn, nào là điện-báo không giây, vân vân, bao nhiêu là việc thần kỳ xuất hiện ra trước mắt người ta, trong khoảng vài mươi năm nay; Người các nước văn-minh, cũng vì có cái tính chuộng lạ tự nhiên của loài người, mà về đường kinh tế cũng như về đường chính-trị cái gì cũng thường thay đổi, một ngày một tỏ thêm ra, gây nên cái nền nước thịnh dân giàu, tưởng cũng có một vài phần tại đó.

Người Nam ta cũng có cái tính chuộng lạ chẳng khác gì người các nước, cũng có con mắt tinh biết phân biệt cái tốt cái đẹp. chỉ vì tính hay lười biếng, không chịu dùng trí khôn suy nghĩ, gặp sao hay vậy, qua loa xong chuyện thì thôi, cho nên lập quốc đã mấy nghìn năm nay, sinh trưởng đoàn tụ đến vài mươi triệu con người, nghiễm-nhiên là một dân-tộc có văn-hóa, có lịch-sử ở cõi Á-đông, mà việc chính-trị việc học-vấn, thì toàn là nô-phỏng người Tàu; cách thức làm ăn ở trong nước, như nghề công, nghề nông, nghề thương, cho đến trăm nghề nghìn nghiệp, đều khư-khư giữ theo lối cũ, mà ít thấy thay đổi sửa sang. Các thứ khí dụng và phục-sức, cái gì của người Nam chế ra, thì phần nhiều mộc-mạc vụng-về, nhìn không ưa mà dùng không tiện, thành ra ít người thích, ít người mua. Xưa kia đường giao-thông còn chật hẹp, mình chỉ biết có một nước Tàu, thì cái gì cũng dùng của Tàu, trừ những nhà nghèo túng ra không kể, những nhà quan trường và những nhà phong phú, đi ra đường thì những đồ phục sức trong mình, ở trong nhà thì những đồ trần-thiết cũng là những đồ thường dùng, xan-xát gần là của Tàu cả. Những nhà gia-tư thường thường, cũng cố may lấy vài cái áo hàng Tàu, sắm lấy vài thứ đồ dùng của Tàu, khi vãng lai thù-tạc, đem phô trương ra, lấy thế làm hợp cách lịch-sự mà lấy làm vẻ vang. Vào khoảng hai ba mươi năm nay, đường giao-thông đã mở rộng, hàng hóa của các nước đem đến đã nhiều, thì lại đua nhau mua dùng, nào là của Nhật-bản, của Hoa-kỳ, của Hồng-mao, từ nhà quan cho đến nhà dân, từ nhà giàu cho đến nhà nghèo, kẻ dùng ít, người dùng nhiều, cho thế là sang là quí, sánh với cái ý thích dùng đồ Tàu khi trước, tưởng lại có phần nồng-nàn mặn-mà hơn nữa.

Đã đành rằng tham thanh chuộng lạ, là cái tính tự-nhiên của loài người, mà hơn được kém thua, lại là cái công lệ của trời đất. Hàng hóa và khí dụng của các nước, so với khí dụng và hàng của ta, thì là tiện hơn và đẹp hơn đến gấp ba gấp bốn, trách sao người mình lại chẳng thích mua, chẳng thích dùng. Chỉ tiếc rằng người mình cũng có xảo-tứ, có tinh-tâm, não-chất cũng thông minh, chân tay cũng mềm giẻo, có đến nỗi dẫn độn vụng dại lắm đâu, thế mà chỉ biết ham cái tiện cái đẹp, mà tự mình không biết chế ra đồ mới, hay là sửa đổi lại cho tiện cho đẹp mà dùng, chỉ cứ trông tiền ra mua từng sản có đâu đem đến. Người các nước văn-minh thì lợi dụng cái tính chuộng lạ của loài người, nghiên tinh đàn tứ, đua nhau chế ra kiểu mới thức lạ chiều theo cái tính ham thích chung của người ta, cho được nhiều người tiêu dùng, cho hàng hóa tiêu thụ được mạnh, mà thu lấy mối lợi to. Người các nước càng chuộng lạ bao nhiêu, thì kỹ nghệ khí dụng lại càng tinh tiến tiện lợi bấy nhiêu, mối lợi thu về lại càng lớn, mà tài nguyên trong nước lại càng thêm sung dụ ra. Người mình thì chỉ biết chuộng lạ, mà không biết tự mình chế ra, chỉ đua nhau đem tiền mua đồ lạ của người, cho nên càng chuộng lạ bao nhiêu, thì tiền của càng ngoại tiết bấy nhiêu, mà tài-nguyên trong nước lại càng thêm hao hụt, đó thật là một việc khó dại mà đáng phàn nàn thật.

Ôi ở thế-kỷ hai mươi này, thực-nghiệp càng cạnh tranh càng kịch-liệt, cách sinh tồn lại càng thêm khó-khăn, ta nên nhân cái tính chuộng lạ của loài người, mà bắt chước cái cách chế tạo của người các nước, cái gì [illegible] chưa được tiện được đẹp, thì ta góp vốn hợp sức, dụng tinh-tâm, vận xảo-tứ, cố làm cho khí-dụng của mình ngày càng nhiều thêm và khéo thêm ra. Tuy chưa dám mong đua khôn thì khéo, đủ sức tranh lợi với người ở chốn đại-thị-trường, như người trong nước chế ra, cũng đủ cung cho người trong nước dùng, đã thỏa cái tính chuộng lạ của người mình, mà số tiền ngoại tiết cũng mong dần dần bớt đi được.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 25 Août 1926

Việc nước Pháp

Tại hội đồng bồi thường

M. Cta[illegible], nguyên-lão nghị-viện, là đại-biểu Pháp, được hội-đồng bồi-thường đồng-thanh tuyển-cử làm chánh hội-đồng.

Cái vấn-đề vị ăn thức dùng đắt đỏ

Quan-báo có đăng một bản lệnh bắt những chủ máy xay ngày nào lúa mì xuất nhập bao nhiêu phải biên sổ nhật-ký, và bắt các nhà thương-mại kỹ-nghệ gửi hàng đi đâu phải khai phân minh.

Quan tổng-trưởng bộ Canh-nông có bảy tỏ với các nhà báo về cái lẽ cần phải cho lúa mì ngoại-quốc nhập-cảng, và về cách tăng-thành cho lúa nào tiện lợi thì mua thóc gạo.

Tại hội đồng các quan thượng-thư

Sáng hôm nay, hội đồng tòa nội-các có dự bị công việc của hội-đồng các quan thượng-thư ngày mai. Hội-đồng các quan thượng-thư sẽ quyết-định về các phương sách mới về việc vị ăn thức dùng đắt đỏ, và sẽ cử người thế nhân M. de Jouvenel ở Syrie.

Việc nước Anh

Báo *Daily News* có nói chánh-phủ Anh rất mong rằng nước Pháp, nước Tây-ban-nha, và nước Ý điều đình với nhau về đất Tanger, miễn là ba nước cam-đoan cho có đặt đồn ải ở thành ấy thì được.

Việc nước Đức

Một hiệu buôn ở Hambourg được phép khai sáu mỏ chì, và antimoine ở Trung-hoa, nhưng phải cam-đoan bán sáng cho Trung-hoa.

Việc nước Hoa-kỳ

Ông hội-trưởng hội liên-hiệp lao-động có đệ tờ trình lên quan tổng-thống Coolidge trình bày về mọi nỗi nguy-hiểm của sự chế tạo vật dụng nhiều thái quá, và khuyên nên giảm số giờ làm việc của thợ thuyền.

Một cuộc bay

Hai phi-hành-gia Polen và Vanesudeberghe phải đỗ ở Altoven, địa phận nước Áo, vì *bu dí hông*.

Phi hành gia Charles bay đến Tiba Á-tế-á gặp cơn dông, phải hỏ không bay được đến vịnh Persique, Phi-hành-gia lại trở về Bucarest.

Việc nước Ấy-lạp

Thủy quân nguyên soái Condouriotis, được công nhận làm tổng-thống để tiếp các linh-tụ chánh đảng ở nghị-viện. Người có nói có lời tuyên bố với quốc-dân rằng nguyên soái lại nhận chức tổng thống. Hay mai liệt cường sẽ công-nhận chánh-phủ mới.

Việc hội Vạn-quốc

Các nhà cổ vấn luật-pháp và hội nghị với nhau. M. Fromageot, đại diện nước Pháp, M. Cecil Hurst, đại-diện nước Anh, M. Gaus, đại-diện [illegible] có bảy tờ với M. Gaus mọi khoản sửa đổi bản án-văn do hội-đồng coi việc tổ chức hội-đồng quản-trị hội Vạn-quốc soạn ngày tháng Mai vừa rồi. Một chân hội-viên hội-thường trực. Các khoản ấy có lợi cho nước Tây-ban-nha, và nước Balan. Không biết ba nhà cổ vấn luật pháp đã hợp ý nhau về bản án-văn ấy chưa, để đệ trình hội đồng coi việc tổ chức hội đồng quản-trị đến ngày 30 Août này họp.

Hai chánh phủ Pháp, Anh nói hội Vạn-quốc không có bàn đến cái vấn đề đất Tanger, vì ký hội đồng này chỉ sắt xét về việc chuẩn đến lại hội-đồng quản-trị hội Vạn-quốc.

Việc nước Nhật

Chánh-phủ tỏ các chương-trình dinh dân mà có chánh phủ trợ cấp cho, trù di-dân đi các xứ người Nhật được trọng đãi tại không kể. Cấm không cho di dân sang Mexique, trừ ra người nào có tư bản mà tự lập được thì không kể. Để là theo cái chánh-sách mới, muốn đem thực dân ở mấy miền của Nhật bản, và muốn khuyến khích di-dân đến các xứ ở Á đông gần nước Nhật hơn.

Việc ở Úc-đại-lị-á

Đến ngày thứ năm phi hành gia Alan Cobham khởi hành ở Melbourne đi đường thẳng về nước Anh.

Hiện đương kế sửa về việc đặt đường hàng không cho thường tiện, và chờ hành khách từ Sydney đến Brisbane.

(*Indopacifi*)

CÁCH LÀM CHO KHỎI CẢM NẮNG

Muốn giữ cho da phơi ra nắng cũng không việc gì, thì phải làm thế nào cho thân thể không bị cháy được, mà muốn làm như thế cũng có cách.

Bôi tay bằng *éther* thì sau có thể rằng vào nước nói hay chỉ nắng lắm mà không sợ bỏng; không những là tay không bỏng, mà lúc bấy giờ tại tỉ lạnh nữa.

Nếu bôi tay bằng một thứ nước có *acide sulfureux* mà lại pha một muối *ammoniac*, thì lại có thể rì vào sang cháy bỏng, mà tay không bị bỏng.

Năm 1819 có một người Tây-ban-nha tên là Lionello đến Paris làm cho thân thể không bị cháy được, mà muốn làm như thế cũng có cách.

Bôi tay bằng *éther* thì sau có thể rằng vào nước nói hay chỉ nắng lắm mà không sợ bỏng; không những là tay không bỏng, mà lúc bấy giờ tại tỉ lạnh nữa.

Nếu bôi tay bằng một thứ nước có *acide sulfureux* mà lại pha một muối *ammoniac*, thì lại có thể rì vào sang cháy bỏng, mà tay không bị bỏng.

Năm 1819 có một người Tây-ban-nha tên là Lionello đến Paris làm cho thân thể không bị cháy được, mà muốn làm như thế cũng có cách.

Sau Lionello đến Naples, một ông thầy thuốc là giáo sư Sementini thấy thế, bèn tìm nghiệm riêng mỗi, mới tìm được rằng xoa tay bằng *acide sulfarique* pha nước thì da không sợ gì lửa cháy. Giáo sư lại nghiệm ra rằng: xoa bằng nước pha nhiều phèn chua để cho bớt hơi thành bọt thì có thể đi sát đó vào da, mà lòng tơ cũng không bị cháy.

Vậy muốn giữ khỏi cảm nắng thì dùng những cách ấy cũng được, nhưng chỉ dùng mỗ có chất borax mà bôi cũng đủ.

THÁP EIFFEL NẶNG BAO NHIÊU, VÀ LÀM MẤT BAO NHIÊU TIỀN?

Phần bằng sắt của tháp cân nặng 7.000 tấm nghĩa là 7 triệu kilos.

Rồng tầng thứ nhất (kể từ dưới lên) nặng 3.000 tấn. Tầng ấy có bốn chân gánh những tầng trên nặng 4 triệu kilos.

Những mình nặng nhất là bốn sắt cốt. Những thanh ngang nặng từ 2.500 đến 3.000 kilos.

Tiền làm nên tháp ấy mất 7.800.000

CÁI CÁCH LẦM HẠI CON

Trong một tờ báo chuyên về việc giáo dục có đăng mười hai điều sau này, gọi là những điều để kiêng cho những nhà muốn làm hại con:

1° Ngay từ khi con bé, nó muốn gì cũng chiều nó.

2 Khen những tính của nó.

3 Lúc nó mới con từ nói rằng nó không sao dạy được.

4° Lúc nó mắc con, dù nó bị thì khen, bênh thì chê con, không hợp ý nhau.

5° Bảo con rằng cha ăn nghiệt chỉ biết trừng phạt con mà thôi.

6. Trước mặt con, cha tỏ ý ra khinh mẹ.

7° Con chơi với ai cũng không để ý đến.

8° Con nói gì cũng mặc không hỏi lẽ.

9 Cho con nhiều tiền.

10° Trong giờ chơi không trông nom con.

11° Việc đáng phạt thì không phạt lại đi phạt những việc không đâu.

12° Thầy có mắng phạt, lại bênh con đối với thầy.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Đơn đem đi kiện chỉ viết tên hiệu hay điểm chỉ thì có giá trị gì không, nhờ quí báo chỉ bảo giảm cho tôi được rõ.

LỜI ĐÁP. — Nếu đơn kiện về việc dân luật thì phải theo như điều thứ 2 trong Luật dân sự tố tụng như sau này:

«Trừ kiện thì khỏi thấy phải làm đơn, trong đơn người nguyên cáo phải kể rõ họ tên, niên canh chức nghiệp sinh quán trú quán của mình, bản sẵn tỉ nào, duyên cớ tỉ nào, kết luận thế nào, kể rõ các hạng giấy má đính theo và bản cả họ tên, trú quán của người bị cáo; trong đơn người nguyên cáo phải ký tên, nếu không biết thế ký mà điểm chỉ, thì phải có lý trưởng ký tên, và kiểm triện ở dưới đơn để nhận thực. Nếu người nguyên cáo không ký tên thì người tá đơn phải ký tên và hiện trú quán của mình vào...»

Xem như thế thì đơn kiện về dân luật phải ký tên, mà nếu điểm chỉ thì phải có lý trưởng nhận thực, chứ ký tên hiệu không đã.

Nếu đơn kiện về việc hình thì phải theo điều thứ 9 trong luật hình sự tố tụng như sau này:

«Bất cứ người nào, phàm đã bị hại về trong tội hoặc kinh tội thì đều được có quyền xin minh cứu.

Người bị hại ký có thể khai miệng hoặc làm đơn mà không tỉ với quan hành chính hoặc quan tư pháp.

Đơn không phải nói rõ tên họ niên canh, chức nghiệp, sinh quán, trú quán của người đứng chống và không về việc gì, nếu bị thất đạo thì phải kể rõ những đồ vật bị mất...»

Ph. h. L.

Tin Saigon

Ngày 26 Août 1926

Hội-đồng quản hạt

Trong kỳ hội-đồng quản hạt ngày thứ ba 24 Août có xảy ra một việc lôi thôi can phạm đến quan đốc-lý Cognacq.

M. Gallot là hội-viên có nói trong công-văn lưu trữ sửa hội-đồng quản hạt không tiếng mà ông giấy má quan hệ về các kỳ hội-đồng trước, và dùng [illegible] thu làm mai mượn các giấy ấy đi. Quan Le Fol, quyền thống-đốc tỏ ý không bằng lòng về các lời ấy, rồi nghỉ lui ra về, ông chánh hội đồng họ lệnh đình nghị.

(*Indopacifi*)

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 32 độ
15 giờ 34 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	10 $ 75
nhì, —	10 10
ba, —	9 30
Thóc hạng nhất, —	5 65
Hạng nhì	5 00

Giá bạc. — Kể từ ngày 27 Août 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 19 $ 20.

Tỉ giá quốc trái:

Ngày 17 Août 1926

5 %	hoàn lần	834.90
5 %	hoàn lần	844.70
4 %	chính viện 1917	462.60
4 %	» 1918	451.55
5 %	» 1920	844.90
5 %	hoàn lần 1920	894.25
4 %	» 1925	951.00

Ngày 26 Août 1926

3 %	chính-viện	491.90
5 %	1915-1916	838.25

Tin tàu. — Tàu *Amboise* mang thư sang Pháp (đáp tàu Anh) đến ngày 4 septembre hồi 5 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Tourane và Saigon.

Các thư từ gửi sang Pháp tàu đến ngày 3 septembre sẽ đi bằng tàu ấy phải gửi đến xuống Haiphong.

Tin nước. — Nước vẫn xuống từ từ.

Mực nước sông Hồng-hà ở Hanoi từ 6 giờ chiều qua tới 6 giờ sáng nay xuống được 2 phân.

Chỗ vỡ Làm-đa nước vẫn chảy xiết.

Hiện nay đang phá vỡ đang hàn khẩu rất lắm.

Đồn công-binh lại mới làm được cái cầu dài chừng ngót 60 m.

Hằng ngày có 2 quan võ, 2 ba sĩ-quan Tây, 1 hạ sĩ-quan Nam, 62 người cai cùng các linh thợ hộ tại chỗ vỡ.

Hôm qua lại có đem 15 chiếc bè sang.

Người tỉnh Bình-lục Am bị trọng thương trong khi sang bờ chỗ vỡ bên Gia-âm hôm 26 ju l'et trước, thì nay đã khỏi rồi và đã ở nhà thương 15 rồi.

* * *

Chỗ vỡ Hà lão việc hàn khẩu đã tấn tới lắm. Nay mai về miền đó nghe bảo Thái-bình sẽ thoát được hết nước cho nhân dân có thể gieo mạ được.

* * *

Cái đê tiểu bối giữ miền Thanh-miện, Bình-giang (Hải-dương) nay bị nghiệp.

Dân phu đã về hộ chỗ ở kẻ sắt rất lắm.

* * *

Về miền Phù-lạng-thương có nhiều chỗ bị thấm lậu. Nước không việc gì.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cúu Bí Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Quan Toàn-quyền Varenne ở Xiêm-la. — Quan Toàn-quyền Varenne tới Bangkok chiều ngày 25 hồi 19 giờ. Ngày hôm qua đã bắt đầu các lễ nghênh tiếp.

Hội-đồng b'o-hộ. — Hội đồng bảo hộ trước có tin rằng sang đầu tuần lễ này sẽ họp thì nay quan Thống sứ định hoãn đến mồng 9 hoặc mồng 10 sẹp ombre vậy sau lúc hỏi-đồng nhân dân đại biểu đã giải tán rồi để xét ý kiến các ông nghị về việc làm sổ dự toán thì nào.

Bầu-kỳ nhân dân đại biểu viện. — Bầu-kỳ nhân dân đại biểu viện đến ngày thứ ba 31 Août tới 9 giờ sáng, sẽ họp kỳ khai mạc tại nhà Khánh đàm ở bờ hồ Hoàn-k'ếm. Quan Tổng sứ có gửi giấy mời các báo quán đến dự kỳ khai hội đồng mới.

Tòa án đại hình. — Sáng hôm qua, quan chánh-án thứ nhất Morabé tòa Thượng-thẩm đã kỳ từ mệnh-lệnh cử quan số vấn Falk sung vào tòa-án Đại-hình phiên họp sau này thay quan số vấn Dupré.

Tại tòa Đốc lý. - Hiện nay thành phố Đương định rằng nếu bán đấu-địa mở cuộc công-thái thành-phố mà được quan trên chuẩn y, thì sẽ đặng tiền ấy mà tăng số công nhật tây tên trước có 32 người tới sau này sẽ tăng lên làm 60 người, và sẽ làm bản sự định mở thêm các đường mới nữa. Nhân hiện nay nhiều đường trong thành phố, đi lại ngăn ngại nhờ hẹp lắm.

Đường Ga-Âm Yên-v'en không phải đi đò nữa rồi. — Bắt đầu từ ngày mai 28 a ût trở đi, đường Hanoi - L'qiay — Nacham đi lại được thông đồng, không phải đi đò ở quãng Gia-lâm - Yên-viên nữa.

Tên Thượng-thẩm. — Sáng hôm nay, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này :

Mai tăng vợ không sinh phép. Kiều-văn-Thuộc ở huyện An-lão bắt người vợ là ngô thị Khách về tội mưu sĩ và mưu, Người vợ là giận thân-thiết phận đương đêm lấy dây thắt cổ tự-tử. Kiều-v-Thuộc không trình báo gì, tự-tiện đem mai táng người vợ là. Đến lúc việc phát-lộ thì Kiều-văn-Tí tuộc khai là vợ là 18 ốm chết hiện đã trình chánh-hội đồng mới mai táng. Nhưng hội chánh-hội đồng không nhận. Tòa Nam-án tỉnh Kiến-an phạt Kiều-văn-Thuộc 15 ngày tù và 10 đồng. Tòa Thượng-thẩm y án.

Ăn cắp và chứa tiền ăn cắp. — Lê-thị-Khương 15 tuổi, là vợ Khách bị thua thông-đồng với mẹ để là Trần-thị Yến ăn cắp của nhà chồng 50 đồng và quần áo trốn về làng, rồi đem gửi nhà Lê-đình-Phúc là anh em họ. Tòa Nam-án tỉnh Kiến-an lượng t a cho Lê-thị-Khương vì hãy còn trẻ tuổi, tha cho Trần-thị-Yến vì không đủ chứng cớ và phạt Lê-đình-Phúc 3 tháng tù, sau nếu phải liên-đới với Lê-thị Khương bồi 77 đồng cho bên nguyên-đơn. Tòa Thượng-thẩm tha cho cả v. xét không đủ cứ chứng cớ.

Đánh vợ và gọi đánh. — Trần-v-Hưng mang lấy một người em gái họ làm vợ là Ng-thị-Ngọt bị nhà ép phải lấy Tạ-văn-Học tức Hoy, s ng vẫn chê nhan, ở nhà không cùng nhau mấy hôm rồi trốn về nhà bố mẹ đẻ. Một hôm Tạ-văn-Học cùng với em ruột là Tạ-văn-Bại đi lễ nhà trở gặp vợ lối về nhà rồi đánh đập và lấy lẻ gọi đầu. Tòa Nam-án tỉnh Hà-nam phạt Tạ-v-Học 6 tháng tù và Tạ-v-Bại một năm tù. Tòa Thượng-thẩm giảm tội mỗi tên xuống 3 tháng tù.

Ăn cướp. — M. Mai-trọng Lượng là giáo-học ở trường Xuân dục, một hôm có người nhà ở Hanoi đến chơi có đeo nhiều hột và xuyến vàng. Đến đêm thì có một bọn cướp vào trường ăn cướp. Lúc hãy giờ M. Lượng gọi Ng-v-Thanh tức Trần-như-Huyên là tên chạy giấy ở trường học dịnh bảo đánh trống báo hiệu cho dân làng biết thì không thấy. Vì thế quan sở tại truy-tìm bắt tên ấy xét hỏi, sau lại bắt 18 đồng đồng nữa. Tòa nam-án tỉnh Phúc yên phạt Ng-v-Thanh, Ng-v-Bao, Ng-v-Nuôi và Ng-v-Lương mỗi tên 10 năm khổ-sai. Tòa Thượng-thẩm tha cho tất cả vì xét không đủ chứng cớ.

Châu lăng mạ chủ. — Làng Phương trung thuộc huyện Thanh-oai (Hà-đông) nhờ được chánh hương-hội là M. Lê văn-Huấn hết lòng lo việc cải-lương, cho nên công việc làng ấy có trật tự và phát đạt lắm, mà đã được nhiều lần quan trên khen ngợi. Một hôm M. Huấn thấy trong báo *Trung-hòa* có người đăng một bài chỉ trích về việc cải-lương làng ấy, thì nghi cho cháu là Lê-xuân-Phương thư-ký sở Lục-lộ Hanoi, không hiểu lòng đăng bài ấy chăng. Khi cháu biết chuyện sinh ra cãi nhau với chú, rồi lăng mạ chú họ. Tòa Nam-án tỉnh Hà-đông phạt Lê-xuân-Phương 7 đồng và bắt phải bồi t ờ chú họ 1 đồng về tiền danh giá. Tòa Thượng-thẩm y án, nhưng cho hưởng tiền phạt án treo.

Tâm thuốc về ộ chết người. — Một người tên là Trần-văn-Hưng bị đau đến chữa ở nhà thương tỉnh Kiến-an. Thầy thuốc xem bệnh xong giao cho Lê văn-Ngoạn là khán h, tiêm thứ thuốc *lodure de mercure* mà biện có đặc tiêm ở bắp thịt. Nguyễn Lê-văn-Ngoạn không nghe lời, lại nhà chế mạch máu người ấy mà tiêm, nên người ấy vì sự tiêm nhầm mà chết. Tòa Nam-án tỉnh Kiến-an phạt Lê-văn-Ngoạn 1 năm tù án treo và 50 đồng. Tòa Thượng-thẩm y án phạt và bắt phải bồi 50 đồng cho vợ người bị chết con tên là Ng-thị-Vỹ.

Bỏ con vô phúc. — Trần-v-Hưng mang lấy một người em gái họ làm vợ là Ng-thị-Ngọt bị nhà ép phải lấy Tạ-văn-Học tức Hoy, s ng vẫn chê nhan, ở nhà không cùng nhau mấy hôm rồi trốn về nhà bố mẹ đẻ. Một hôm rồi trốn về nhà bố mẹ đẻ. Một hôm Tạ-văn-Học cùng với em ruột là Tạ-văn-Bại đi lễ nhà trở gặp vợ lối về nhà rồi đánh đập và lấy lẻ gọi đầu. Tòa Nam-án tỉnh Hà-nam phạt Tạ-v-Học 6 tháng tù và Tạ-v-Bại một năm tù. Tòa Thượng-thẩm giảm tội mỗi tên xuống 3 tháng tù.

Ăn cướp. — M. Mai-trọng Lượng là giáo-học ở trường Xuân dục, một hôm có người nhà ở Hanoi đến chơi có đeo nhiều hột và xuyến vàng. Đến đêm thì có một bọn cướp vào trường ăn cướp. Lúc hãy giờ M. Lượng gọi Ng-v-Thanh tức Trần-như-Huyên là tên chạy giấy ở trường học dịnh bảo đánh trống báo hiệu cho dân làng biết thì không thấy. Vì thế quan sở tại truy-tìm bắt tên ấy xét hỏi, sau lại bắt 18 đồng đồng nữa. Tòa nam-án tỉnh Phúc yên phạt Ng-v-Thanh, Ng-v-Bao, Ng-v-Nuôi và Ng-v-Lương mỗi tên 10 năm khổ-sai. Tòa Thượng-thẩm tha cho tất cả vì xét không đủ chứng cớ.

Châu lăng mạ chủ. — Làng Phương trung thuộc huyện Thanh-oai (Hà-đông) nhờ được chánh hương-hội là M. Lê văn-Huấn hết lòng lo việc cải-lương, cho nên công việc làng ấy có trật tự và phát đạt lắm, mà đã được nhiều lần quan trên khen ngợi. Một hôm M. Huấn thấy trong báo *Trung-hòa* có người đăng một bài chỉ trích về việc cải-lương làng ấy, thì nghi cho cháu là Lê-xuân-Phương thư-ký sở Lục-lộ Hanoi, không hiểu lòng đăng bài ấy chăng. Khi cháu biết chuyện sinh ra cãi nhau với chú, rồi lăng mạ chú họ. Tòa Nam-án tỉnh Hà-đông phạt Lê-xuân-Phương 7 đồng và bắt phải bồi t ờ chú họ 1 đồng về tiền danh giá. Tòa Thượng-thẩm y án, nhưng cho hưởng tiền phạt án treo.

Tâm thuốc về ộ chết người. — Một người tên là Trần-văn-Hưng bị đau đến chữa ở nhà thương tỉnh Kiến-an. Thầy thuốc xem bệnh xong giao cho Lê văn-Ngoạn là khán h, tiêm thứ thuốc *lodure de mercure* mà biện có đặc tiêm ở bắp thịt. Nguyễn Lê-văn-Ngoạn không nghe lời, lại nhà chế mạch máu người ấy mà tiêm, nên người ấy vì sự tiêm nhầm mà chết. Tòa Nam-án tỉnh Kiến-an phạt Lê-văn-Ngoạn 1 năm tù án treo và 50 đồng. Tòa Thượng-thẩm y án phạt và bắt phải bồi 50 đồng cho vợ người bị chết con tên là Ng-thị-Vỹ.

COUPONS TƠ LỤA TÂY

Kể từ ngày 16 Août 1926 giờ đi ; hiệu V. DEMANGE Hanoi, có để ra bán rất nhiều miếng vụn, tơ lúa tây, giá rất hạ. Lại có cả vải thâm gia đặc biệt 0$ 22 một thước và lăng chéo-go tốt 2$ 00 một miếng đủ hai quần.

CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 25 đến thứ ba 31 Août 1926

LE FLOT QUI MONTE
NƯỚC LÊN

Đại phim ảnh nào kịch 6 đoạn rất cảm động nào nùng !!!

Ai chưa từng phải cảnh ngộ gặp tai nạn, vì nước lên thì chưa biết rõ cảnh tình đau đớn khổ sở của những người bị nạn là những thế nào !

Ai xem phim ảnh này, cũng phải cảm động chút lòng thương sót.

Mất tiền phải xem sự phiền não đến tâm, nhưng có xem mấy biết thương những người khốn-khổ về việc giới làm, tự nhiên đến nỗi cửa nhà chỉ đành giật, một chốc đổi ra người khốn-khó, trông rất cực-thảm.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy học cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3002

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) số 22. Máy nói số 150
Hiệu-trưởng : PHẠM-HUY-LỤC

Học hết ngày thứ bảy 28 août thì hết lớp mùa hè (cours de vacances).

Đến ngày thứ sáu 3 sep'embre trường học lại khai giảng như thường, nghĩa là một ngày học hai buổi : Sáng từ 7 giờ 30 đến 10 giờ 30, chiều từ 2 giờ 30 đến 5 giờ 30.

Buổi tối vẫn có lớp riêng dạy chuyên về Pháp-văn cho những học-sinh đã có bằng Sơ học cùng những người chưa có bằng mà ngang sức với bậc sơ học

Đơn xin học phải gửi đến Trung-Bắc Học hiệu, số 22 phố Lamblot và đính theo một tờ giấy khai-sinh

Học trò phải có giấy của nhà đưa đến thì học-hiệu mới nhận

DẦU CƯỜI NÊN ĐI Ô TÔ
Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê 6-16 ch-ev 808 một ngày không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 1 p. 30 một kilomètre, mà 100 km đầu tương thì 0 p. 12 một cây.

PHÒNG-THẢM-BỆNH

CỦA QUAN
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thượng-thẩm Hà-nội đặng Bắc-thu bệnh-khoa. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tenon, Paris, Rabat, Casablanca Fort-Said (Ai-cập) Hué.

Ngoại khoa, bệnh-sản, chữa mắt sẹo các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Có khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ
— chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Đổi 1 đồng một lần
KIN GIỮ LÂM-CHỨNG : Đổi 1 đồng
Phòng khám bệnh tại PHỐ GIA-LONG, số cửa nhà số 236

TIN NƯỚC LÊN XUỐNG

Trên sông Hồng-hà

	26 Août hồi 6 giờ	27 Août hồi 6 giờ
Lao-kay	77.99	77.94
Yên-bái	29 51	29.26
Việt-trì	13.50	13.27
Hanoi	8.54	8.34
Vạn-yên	7.75	7 75
Hà-bình	6 46	6.30
Tuyên-quang	4.90	4 45
Phú-đoan	20.65	20.60
Phả Yên-bình	2 10	1.70

Trên sông Thái-bình

	26 Août hồi 6 giờ	27 Août hồi 6 giờ
Thái-nguyên	22.00	19 91
Lim	4.45	4.25
Phả-lang-thương	6 01	5 78
Đáp-cầu	5 55	5 35
Phả lại	4.46	4.19

ĐỒNG-PHÁP THƯƠNG-CUỘC

Số 53

BẮC-TÔNG

Dương-gia-tư'ơng

NGUYỄN-BỔ-MỤC dịch thuật

Thất-thương hỏi-han tấu đuổi một lượt, rồi lại xem đi xem lại tờ cáo trạng thì thấy tờ rõ ràng, lời lẽ kiểm-thiết, quả là một tay có học mới thảo nên được.

Thất-thương khen rằng :

— Nếu không có làng cam thế thì khi nào thảo được những lời lẽ như thế này !

Thất-thương nói xong, ngành lại bảo *Dương-diên-chiêu* rằng :

— Tờ cáo-trạng này tự ai thảo cho nhỉ-ngươi ?

Dương-diên-chiêu không dám giấu d'êm, phải nói thật là nhờ *Vương-khâm* thảo giúp, và kể lể lai-lịch *Vương khâm* cho *Thất-thương* nghe.

Thất-thương có ý mừng rỡ mà bảo rằng :

— Ta đang cần dùng một người như tỉ, nếu bảo để đến đây để thân tiến thân thì tỉ sẽ thu-dụng.

Thất-thương lại hỏi :

— Người ấy bây giờ ở đâu ?

Dương diên chiêu nói :

— Người ấy hiện đang ở trong nhà trạm *Long-tân* tại ngoài cửa thành đông-môn.

Thất-thương nói :

— Sự oan-ức của nhà ngươi là một việc rất quan-trọng, ta không có quyền được xử-đoán, vậy nhà ngươi nên đánh trống đăng-văn, tâu với thánh-thượng. Vì cũng nên đi mau chớ để cho gian-nhân biết.

Dương-diên-chiêu lĩnh lấy tờ cáo trạng, rồi lạy tạ *Thất-thương*, đi đánh trống đăng-văn. *Thất-thương* tức khắc sai người đến trạm *Long-tân* tìm *Vương-khâm*.

HỒI THỨ XX

Lại nói chuyện *Dương-diên-chiêu* vào cửa triều-môn, đánh trống đăng-văn, xin vào diện-tấu thì-thần-thượng. Quân canh-thủ ở cấy bẩm *Dương-diên-chiêu* đem nộp cả ngày-quan. Bấy giờ quan xét hỏi đầu đuôi, rồi đem tờ cáo-trạng vào tâu *Tống Thái-tôn*.

Tống Thái-tôn mở xem, tờ cáo-trạng như sau này :

« Người bị sự oan-ức là *Dương-diên-chiêu* cái lấy đệ đơn, tên bẩm « việc *Phan nguyên soái* lập mưu « thám-độc, khiến toàn quân khuynh « hãm, thật là một việc đối nên hại « nước

« *Nguyên thân-phụ kẻ hạ-thần là* « *Dương-nghiệp* vốn người ở *Thái-* « *nguyên* trước làm quan tại *Hà-* « *đông* Vì tâm lòng nhân của đức « *tiên đế* và cái ân rộng của bệ hạ « ngày nay mà cha con kẻ hạ-thần « phải hết lòng trung-thành và đem « thân báo nước.

« Vừa rồi quân *Liêu* sâm phạm bờ « cõi, gặp cơ-tiệc bình đao, *Phan nguyên-* « *soái* phụng mệnh đem quân đi « phòng-ngự. Cha con kẻ hạ-thần « càng nhờ ơn sâu đức đánh giặc, những « mong bắt *Gập triều-đình*, không ngờ « *Phan nguyên-soái* bàn với bộ-hạ, « lập mưu hãm-hại để báo cái tư-« oán thuở xưa.

« Trận đánh ở *Lang nha thôn thân-* « phụ kẻ hạ-thần bị quân giặc vây mà « *Phan nguyên soái* chỉ khoanh tay « ngồi nhìn, không cho một tên quân « vào để cứu viện.

« Trận *thành ở Trần-gia-pha*, quân « *Tống* bị quan *Liêu* vây bọc, tên hết « sức kiệt, mà *Phan nguyên-soái* cũng « không cho quân cứu-viện, để đến « nỗi toàn-quân khuynh-hãm.

« Thân phụ kẻ hạ-thần là *Dương-* « *nghiệp* bị mình bị đuổi tức bia Ly-« làng ; thân-đệ kẻ hạ-thần là *Dương-* « *diên tự* bị *Phan nguyên-soái* bắn « chết, mất tên cùng đều cả người.

« Cha con kẻ hạ-thần cố thấy làm « người, thật đã dốc lòng vì nước mà « thành ra bị *Phan nguyên-soái* hãm « hại. Nay kẻ hạ-thần bơ vơ bần bỏ, « lưu lạc một thân, dám liều đánh « trống đăng văn để giải bày sự đau « khổ.

« Còn mong ơn trời soi xét, nghiêm « trị *đứa gian nhân*, khiến cho cha « anh kẻ hạ-thần rửa được oan tình « thì dẫu rằng hồn về nơi suối vàng, « cũng không đến nỗi phải ngậm hơn « nước tiếc vậy ».

Tống Thái-tôn xem xong tờ cáo-trạng, kiết hạ cảm tức. Bỗng lại thấy *Phan nhân-mỹ* nại người dâng một đạo hiến chương nói là cha con *Dương-nghiệp* có ý sẵn công, để đến nỗi tử-vong.

Tống Thái-tôn ngẫm-nghĩ hồi lâu, rồi phán rằng :

— *Phan-nhân-mỹ* cho là *Dương-nghiệp* có ý sẵn công, mà *Dương-diên-chiêu* thì kêu là *Phan-nhân-mỹ* lập tâm hãm hại, mỗi bên nói một cách, ta biết nỗi nào mà ?

Bấy giờ có quan Nam-tào ngự sử là *Hoàng ngọc tân* rằng :

— Phàm việc ở ngoài biên-giới, quyền tại chủ tướng, nếu hiện-binh được thì chủ-tướng không tới-hành được thì chủ-tướng đã làm sao cho nổi. Cha con *Dương-nghiệp* trái lệnh sẵn công, để đến nỗi toàn quân bị vong-hãm, tội ấy kể sao cho xiết. Nay bộ quân *Liêu* giết, lại vu cáo cho chủ-tướng tại tranh sao cho khỏi cái tội « *Khi-quân* ». Vậy thì những kẻ chết rồi không kể, còn *Dương-diên-chiêu* này, bộ-hạ nên kẻ số một-trong mà đem chém đi mới phải.

Nguyên *Hoàng-ngọc tân* là anh vợ *Phan nhân-mỹ* cho nên tâu thế để cứu cho em rể. *Bát vương* thấy vậy, vội-vàng tâu rằng :

— Cha con *Dương nghiệp*, có công với triều-đình, cho nên tiên-đế đã thưởng xem đến-đời một cách độc-hậu này bị bắt oan-thiên hãm-hại, bộ-hạ nỡ nào lại không xét rõ mà giết người công-thần hay sao ? Việc này kẻ hạ-thần đã được biết rõ. Dám xin bệ-hạ truyền lệnh sai-nhiệm *Phan-nhân-mỹ*, bắt giao về cho pháp-ty, để đối-chất cùng *Dương-diên-chiêu*, xét được thực tình, hãy giết tên trình thánh-thượng.

Tống Thái-tôn theo lời, truyền giao cái *Phan nhân-mỹ* cho quan thượng-trí chính-sự là *Phó đình-thần* tra xét. *Phó đình-thần* vâng lệnh, sai người đi bắt *Phan-nhân-mỹ* và bọn *Lương-quân-hy* khi bắt về tới nơi, mọi người đều đứng cả ở dưới thềm.

Phó đình-thần bảo rằng :

— Tội cùng *Phan nguyên-soái* là bọn đồng-liêu, nhưng nay tới vâng mệnh triều-đình, không thể lấy tình riêng mà đang thái được. Kẻ quan nguyên-soái biết tay pháp-luật thì nên khai rõ đầu đuôi, chớ để phải dùng đến hình-ty.

Phan nhân mỹ nói :

— Tôi vâng mệnh triều-đình đem quân đi đánh *Liêu*, cho con *Dương-nghiệp* có ý cậy công, dám trái lệnh ra đánh, để đến nỗi toàn-quân khuynh-hãm nay lại vu cáo cho bọn chúng tôi. Nếu triều-đình không minh xét mà khiến một vị chủ-tướng phải mắc cạn thì sau này sẽ có việc binh-đao, ai còn vì lòng nhận chức chủ tướng nữa. Dám xin đại-nhân soi thấu chân-tình mà ân hậy với thánh thượng cho.

Phó-đình thần nếu lặng hồi lâu, khẽ vỗ nói cho gì, truyền cho quân-sĩ hãy giải mọi người đem giam vào trong ngục.

Khi *Phó đình-thần* lui vào nhà trong, bỗng nghe bảo *Hoàng phu-nhân* là vợ quan *Phan nguyên-soái* có sai đến nhắn gửi dặn xin vào hầu mọi việc cơ-mật.

Phó đình-thần nói người gọi vào. Đến nơi, vợ quan ở dưới thềm mà bẩm rằng :

— Phu-nhân tôi thấy đại-nhân vâng mệnh tra-xét việc quan nguyên-soái tôi, vậy có lòng thành đem một trăm lạng vàng và một chiếc vòng ngọc này kính dâng đại-nhân. Tiện đây nhân tôi đến hầu xin cho tôi được về thăm nhà một lần.

(Còn nữa)

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Về việc buôn súng lậu ở tàu « Commandant Dorise ». — Sáng hôm qua, phiên án trung-trị tây đã xét về việc buôn súng lậu ở tàu *Commandant Dorise* » mà linh một thầm đã bắt được quả tang tại phố Mety ngày 26 juille vừa rồi.

Một cô thiếu-nữ nhảy xuống sông tự tử. — Sáng hôm kia, một cô thiếu nữ chừng 15 tuổi, không biết giận t ân tài phận rồ gì mà ra đi 5 đồng cắn Jaffe đâm đầu xuống sông Tam-bạc để tự ử May có mấy người lái thuyền nhảy xuống, cứu ngay lên được, đem v'o nhà thương không v'o gì.

Chết chẹt ô-tô. — Hồi 7 giờ rưỡi chiều hôm kia chiếc ô-tô số T. 2225, do một người quản tập số thương-chính cầm máy, khi đi tới đường Odendhal, thì chợt phải một đứa bé, tên là Lê-văn-Chinh, 10 tuổi. Tội nghiệp đứa bé bị thương nặng quá, vừa đem vào nhà thương được mấy phút thì tắt nghỉ

Tổ bọc của ai thế. — Người mai bán tàu *Hải dương* trình rằng, có một cái tổ bọc không biết của ai, gửi vỏ Bắp-chăm mà bỏ quên ở tàu ấy, không thấy ai đến nhận cả.

HÀ-GIANG

Cuộc tư ở trợ quyền giáp cho tiền tây được tăng giá. — MM. Congrégat o Cairo'a Bắc-quang 996f 25. Commune de Trình-tường 6f. Ngô Kai 5f. Hang-ne 6f. Tiên-kiều 38f. Trình-Trang 38f. Hương-sơn 38f. Phúc tây 18f. Yên long 3f. Ngô Tạ phị 58f. Võ-lang 38f. Vinh-gia 58f. Đồng-lăng 38f Hiền bằng 18f. Tiền-yên 54f. Mục-bộ 18f. Xuân-giang 58f Commune de Hương-sinh chân Bảo quang 38f. Fonctionnaires et agents indigènes de la Délégation Hoàng sử Phí 5f. 6f 25. Chef na'ables 224f 40. Gardes indigènes et tirailleurs de la 10e Cie de Tois 609f.40. Làng Bình-ngọc chân Vi-xuyên 15f. Làng Phương-thiện 24f. Làng Yên-định 66f. Làng Tông-bạ 95f Ung-schang-Ky commerçant 38ff Yuong t u-Huong 26ff. Thong-tre Kinh 100f. Lay-tac-Minh 10ff Vay-man-Ly 10ff Tel cag-van-Minh 500f. Ung-fong-Koan 108ff. Quillici Jean, sergent major 39ff Lai-Sam-phu-Yao 20ff. Đặng-sao-Minh 54ff. Kuong-lieuong et Cie 100ff. Tcheag-yung-hang 300f. Soui-ky 800f. Tchao ki-Ngan 100f Hoàng-nam-Hình et congrégation Chino 50ff. Hoang yao-Sang, commerçant 10ff. Công 1185ff 30.

Commune de Trình-tường, chân Bảo quang 169f. Ngô khé 157f. Hang-no 169f. Tiêu-hiêu 543f. Trình-trang 338f. Hương-son 346f. Pang-tay 178f. Yên-long 255f. Nghĩa-phi 568f. Võ-lang 338f. Vinh-gia 568f. Đong bang 343f. Hau-bang 178f. Tiên-yên 438f. Mục-bộ 178f Xuân-giang 568f. Hương-minh 300f. Ung-schang Ky, commerçant 26ff. Cộng 553ff.50.

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ :

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$ 15
Tiền cước thường . 0, 05
Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gởi cho :
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Sonde, Hydroquinon, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Ở TAM-ĐẢO ĐÃ VỀ

Y-khoa bác-sĩ Sarrailhé

Số chỗ ở, phố Tạo-chuông, Giây nói 339 ».

Xét nghiệm nước-tiểu, đờm-rãi, phân, nước tiểu, bằng kính hiển-vi.

Chữa bệnh ho lao, bệnh giang-mai, bệnh tiêu, bệnh đau dạ dày, đau ruột, bệnh đàn-bà và bệ-sinh, vân vân.

Thứ được tiếng An-nam, không phải đăng quảng-cáo.

Thứ ba, thứ năm, thứ bảy khám bệnh từ 8 giờ đến 6 giờ 30 chiều.

Trừ ngày chủ-nhật, còn ngày nào cũng từ 8 giờ rưỡi đến 12 giờ trưa, có hẹn ngày và giờ cho bệnh nhân đến chữa

6701

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Il était venu simplement, avait requis un caporal et quatre soldats au poste voisin avait laissé les soldats dans la cour, et s'était fait indiquer la chambre de Fantine par la portière sans défiance, accoutumée qu'elle était à voir des gens armés demander monsieur le maire.

Arrivé à la chambre de Fantine, Javert tourna la clef, poussa la porte avec une douceur de gardemalade ou de mouchard, et entra.

A proprement parler, il n'entra pas. Il se tint debout dans la porte entre-baillée, le chapeau sur la tête, la main gauche dans sa redingote fermée jusqu'au menton. Dans le pli du coude on pouvait voir le pommeau de plomb de son énorme canne laquelle disparaissait derrière lui.

Il resta ainsi près d'une minute sans qu'on s'aperçut de sa présence. Tout à coup Fantine leva les yeux le vit, et fit retourner M. Madeleine.

A l'instant où le regard de Madeleine rencontra le regard de Javert, Javert, sans bouger, sans remuer, sans approcher, devint épouvantable. Aucun sentiment humain ne réussit à être effroyable comme la joie.

Ce fut le visage d'un démon qui vient de retrouver son damné.

La certitude de tenir enfin Jean Valjean fit apparaître sur sa physionomie tout ce qu'il avait dans l'âme. Le fond remué monta à la surface. L'humiliation d'avoir un peu perdu la piste et de s'être mépris quelques minutes sur ce Champmathieu, s'effaçait sous l'orgueil d'avoir si bien deviné d'abord et d'avoir eu si longtemps un instinct juste. Le contentement de Javert éclata dans son attitude souveraine. La difformité du triomphe s'épanouit sur ce front étroit. Ce fut tout le déploiement d'horreur que peut donner une figure satisfaite.

Javert en ce moment était au ciel. Sans qu'il s'en rendit nettement compte, mais pourtant avec une intuition confuse de sa nécessité et de son succès, il personnifiait, lui Javert, la justice, la lumière et la vérité dans leur fonction céleste d'écrasement du mal. Il avait derrière lui et autour de lui, à une profondeur infinie, l'autorité, la raison, la chose jugée, la conscience légale, la vindicte publique, toutes les étoiles ; il protégeait l'ordre, il faisait sortir de la loi la foudre, il vengeait la société, il prêtait main forte à l'absolu ; il se dressait dans une gloire ; il y avait dans sa victoire un reste de défi et de combat ; debout, altier, éclatant, il étalait en plein azur la bestialité surhumaine d'un archange féroce ; l'ombre redoutable de l'action qu'il accomplissait faisait visible à son poing crispé le vague flamboiement de l'épée sociale ; heureux et indigné, il tenait sous son talon le crime, le vice, la rébellion, la perdition l'enfer, il rayonnait il exterminait, il souriait et il y avait une incontestable grandeur dans ce saint-Michel monstrueux.

Javert, effroyable, n'avait rien d'ignoble.

La probité la sincérité, la candeur la conviction l'idée du devoir, sont des causes qui en se trompant, peuvent devenir hideuses, mais qui, même hideuses, restent grandes leur majesté, propre à la conscience humaine, persiste dans l'horreur. Ce sont des vertus qui ont un vice, l'erreur. L'impitoyable joie honnête d'un fanatique en pleine atrocité conserve on ne sait quel rayonnement lugubrement vénérable. Sans qu'il s'en doutât, Javert, dans son bonheur formidable, était à plaindre comme tout ignorant qui triomphe. Rien n'était poignant et terrible comme cette figure où se montrait ce qu'on pourrait appeler tout le mauvais du bon.

IV

L'autorité reprend ses droits

La Fantine n'avait point vu Javert depuis le jour où M. le maire l'avait arrachée à cet homme. Son cerveau malade ne se rendit compte de rien, seulement elle ne douta pas qu'il ne revint la chercher. Elle ne put supporter cette figure affreuse, elle se sentit expirer, elle cacha son visage de ses deux mains et cria avec angoisse :

– Monsieur Madeleine, sauvez-moi !

Jean Valjean, nous ne le nommerons plus désormais autrement, – s'était levé. Il dit à Fantine de sa voix la plus douce et la plus calme :

– Soyez tranquille. Ce n'est pas pour vous qu'il vient.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

XÃ-HỘI TIỂU-THUYẾT, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Hôm ấy anh ta sang qua điểm canh gần đấy, trích lấy một tên cai, và bốn tên lính, rồi để huề mà đi như thường; tới nơi anh ta để mấy tên lính đứng ngoài sân, rồi anh ta bảo mụ canh cổng trỏ cho anh ta cái phòng của *Fantine* nằm, mụ canh-cổng vốn xưa nay đã từng thấy lính tráng cầm khí-giới đến xin vào hầu quan thị-trưởng là việc thường rồi, cho nên khi ấy không có nghi-ngờ gì cả.

Tới cửa phòng, anh ta vặn thìa-khóa, khẽ đẩy cánh cửa, giương-ghe như là một kẻ hầu bệnh, hay là một anh mật-thám, rồi vào.

Nói cho đúng thì anh ta không vào. Anh ta đứng sừng-sững ở giữa cái cửa hé, mũ đội là-lùi trên đầu, bàn tay trái thì lách vào trong ngực áo, cái cúc cho lên đến cằm. Ở chỗ khấu-tay áo thì nom thấy cái chuôi bằng chì một cây gậy to tướng thu dùng sau áo.

Anh ta đứng yên trong một phút như thế không ai nom thấy cả. Bỗng *Fantine* ngước mắt lên mới nhìn thấy, thì bảo ông *Madeleine* quay đầu lại.

Giữa khi mắt ông *Madeleine* gặp mắt *Javert*, thì *Javert* không cựa-cạy, không bước tới, mà bỗng ra người dữ-tợn. Trong các cảm-tình của người ta, không có cái cảm-tình nào làm cho người phải khiếp-đảm như là cái khoái-lạc.

Cái vẻ mặt khoái-lạc của *Iavert* lúc ấy, thật là cái vẻ khoái-lạc của thằng quỉ-sứ vừa tìm thấy kẻ có tội để đi hành-hình.

Bây giờ ông mới tóm được mày, cái mừng ấy khiến cho trong lòng *Javert* có bao nhiêu tư-tưởng thù-ghét hiện cả ra sắc mặt. Cái bề-bàng của nó, vì trước kia con mắt tìm-tòi đã lạc-lõi, vì đã ngộ-nhận lão *Champmathieu*, cũng phải khuất đi, mà để cho rõ-ràng cái đắc-chí bấy lâu ta vẫn đoán nhầm, cái lương-tri của ta vẫn là đúng. Cái khoái-lạc tự hồ như lòe, như nổ ở trong cái thái-độ dõng-dạc của tên mật-thám. Trên cái trán hẹp tấy ba ngón tay trẻo, mà cũng nổ-nang ra được bông hoa đắc-chí sù-sì. Một cái mặt tiều-nhân lại được toại chí, thì có thể bài-tiết được ra bao nhiêu là vẻ gớm-ghê.

Javert lúc ấy thật là lên đến trời. Một mình anh ta là *Javert* mà gồm cả công-lý, quang-minh, chân-lý, trong cái thiên-chức trừ-gian phạt-ác, tuy rằng anh ta không nghĩ được rõ-ràng như thế, nhưng trong cái lương-tri của anh ta cũng hỗ-đồ tự-phụ rằng, cái phận-sự của mình là một phận-sự thiết-yếu trong xã-hội, mà khi ấy là mình giữ được hoàn-toàn phận-sự rồi. Anh ta nhìn lại sau lưng mình, nhìn khắp xung-quanh mình, ở tận đáng ra thấm thì thấy chính-phủ, thấy thiên-lý, thấy đã có án-kết, thấy cái lương-tâm của mình thuận với pháp-luật, thấy sự đã công-nhiên phán-đoán, toàn là những cát-tinh sáng-sủa cả; vậy thì ta là giữ trật-tự cho xã-hội; ta là thiên-lôi của quốc-pháp trở đâu ta đánh đó; ta là kẻ bảo-cừu cho đoàn-thể, ta là kẻ ủng-hộ cho cái lý tuyệt-đối; nghĩ mình như thế thì anh ta lại khiếng chân vươn ngực lên ở trong một ánh hào-quang; duy trong cái đắc-chí của anh ta hãy còn sót đôi ba chút ngại-ngùng, muốn công-kích; cho nên anh ta đứng sừng-sừng, có ý tự-đại, rực-rỡ mà phơi ra trước thanh-thiên bạch-nhật cái phô-phàng tối-cao của một vị thượng-đẳng thần tiên rất tàn-ác; cái chức-vụ của anh ta làm lúc ấy, tự-hồ thành ra một cái bóng tối khả-ủy, khiến cho trên cái bàn tay nắm chặt của anh ta, tự-hồ thấy nhấp-nhoáng thanh-gươm công-lý của xã-hội; anh ta vừa toại-chí vừa cau mày nghiến răng vì công-phẫn mà chận gót giầy lên trên cái gian-ác, cái tà-dâm, cái phản-nghịch, cái nguy-hiểm, cái hắc-ám địa-ngục; anh ta nở-nang nét mặt, hùng-hồ chân tay, miệng nhoẻn cười, trong tướng-mạo lúc ấy thật là có một vẻ uy-nghi, khác nào đức thánh *Michel* mà mặt quỉ vậy.

Javert khi ấy nom thì khả-kính khả-ủy, mà không có thì gì tỉ-tiện.

Thế mới biết cái chính-trực, cái thành-thực, cái thật-thà, cái tận-tín, cái thảo-ngay, tuy là những sự hay, mà khi nó đã sai-lầm, thì nom nó có thể biến xấu-xa ghê-gớm, nhưng dầu nó xấu-xa, nó vẫn là cao-đại; thì ra cái lương-tâm của người ta, vốn đã cho nó là uy-nghiêm, nên chi dầu nó ghê-gớm mà vẫn uy-nghiêm. Những cái đó là những đức tốt, duy nó cũng có tật, là khi nó sai-lầm. Cái khoái-lạc tàn-nhẫn của một nhà mê-tín, dẫn đương làm việc tối-ác cũng vẫn có một vẻ rực-rỡ đặc-biệt, khả-kính mà khả-kính. *Javert* khi ấy vô-tình mà nên một người rất đáng thương ở trong cái đắc-chí tối tăm, phàm những kẻ ngu mà đắc-chí là đáng thương cả. Còn cái gì kịch động nhân-tâm mà lại dữ-tợn cho bằng cái bộ mặt của *Javert* lúc ấy, trong bộ mặt đó có thể nói được rằng : bao nhiêu cái *tốt* ở trong cái hay lộ ra hết cả.

IV

Phép nước lại giữ oai quyền phép nước

Từ hôm ông *Madeleine* gỡ được cho *Fantine* ra khỏi tay *Javert*, đến hôm ấy nàng mới lại thấy mặt anh ta là một. Cái ốc đau-đớn của nàng không thể vỡ được chuyện gì, yên-tri hẳn rằng anh ta lại đến bắt mình đi. Nàng không thể chịu được cái mặt-nạ đó, nhác nom thấy đã sợ chết đi rồi, nàng bèn lấy hai tay che mặt lại, hoảng-hốt mà kêu lên rằng:

— Ông *Madeleine* ơi, ông cứu tôi mấy!

Jean Valjean — từ đây trở đi ta không dùng tên khác mà gọi người chủ-động này nữa — *Jean Valjean* đứng dậy. Ôn-tồn điềm-đạm mà sẽ bảo *Fantine* rằng:

— Nàng khá yên lòng. Nó đến đây không phải vì nàng đâu, mà sợ.

(Còn nữa)

Những bộ tự điển đã in thành bốn quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau nay :

Quyển I	225 trang, bán.	0 $ 50	*Ở xa phải trả thêm tiền cước.*
— II	205 —	0 45	*mỗi quyển.* . . . . . 0 $ 20
— III	208 —	0 50	*Cả bốn quyển gửi làm một*
— IV	192 —	0 45	*gói* 2 00

Lịch-sử các quan Thứ-sử, Bố-hộ ở nước ta trong cái thời-đại thuộc về Tàu

(Tiếp theo)

Ôc Phòng tên tự là Tử quang, con của Ôc-Kiện, làm Lại-bộ thị-lang, sau bổ sang làm thứ-sử Giao-châu. Trong niên-hiệu Hàm-bình Tàu, vua Lâm-ấp là Phạm-phật từ lại làm phản. Phòng được tin bèn giận lắm bèn với tâu thuốc, muốn đem quân sang đánh, quan đốc-bộ là Đỗ-Bảo và quan Thứ-sử là Ngu-Ổ-Lăng cố sức can Phòng cho là gàng trở việc quân, lập tức sai đem phẩm, rồi đem quân sang đánh nước Lâm-ấp. Phạm phật Tử đánh nắm trận đều thua, lại trói mình đến trước cửa quân xin hàng, Phòng tiếp đãi Phật-Tử rất tử tế, lập đàn mà thề, rồi kéo quân về. Bấy giờ cách xa năm năm ở phía đông thành Lâm-Ấp, vẫn còn dấu vết cũ của đền Ô-sông.

Kiến-hưng Nguyên-già đời Tống, Nguyễn-Di-Chi làm thứ-sử Giao-châu. Buổi ấy vua Lâm-ấp là Phạm-trong-Mại cậy ở xa lánh không phục thần thuộc, hằng năm không chịu vào cống và thường hay lấn cướp những nơi giáp giới. Di-chi đem quân sang đánh sai bộ tướng Nguyễn-khiêm-Chi kéo 7.000 quân đi đường bộ đánh áp thành Khu-tác. Di Chi kéo quân thẳng đi sau, quân ra đến giữa bể, gặp gió to, trôi giạt ngoài khơi hơn ngày không có bờ bến. Vượt tắp 500 dặm thì tuyến chiến của Phạm-dương-Mại. Hai bên đánh nhau một trận lớn Di Chi bèn tới người cầm tải ở thuyền Dương-Mại, người lính chỉ, thuyền không người cầm lái, liền quay mũi ra, đại quân thấy vậy bỏ chạy, Di-Chi thừa thế truy quân vào đánh, quân Lâm-ấp vứt bỏ khí-chiến, vứt ra nhiều rất nhiều. Có một ông tướng chở một chiếc thuyền con đón Dương-Mại chạy ra biển, Di-Chi tưởng thắng trận, nhưng cũng bị tổn hại, bèn kéo quân về, Từ đó vua Lâm-ấp sau lại sai người sang cống, việc tranh-chiến lại yên.

Trương-mục-Chi tên tự Tử-tinh, nhỏ là người sang-chính và phong nhã, sau làm chức tiết-kị-tai-lang, rồi được vua Tấn cử yêu Mục-Chi thấy vua còn nhỏ tuổi, quyền về bọ ngoại, tự-ý chính một ngày một hư hỏng. Biết rằng Trong quốc sắp biến loạn đến nơi, bèn xin làm chức thứ-sử Giao-châu. Mục-Chi tính nhân từ và minh-sát, lại dân vỗ về, muốn không ai dám làm đều ác. Ở Giao-châu 10 năm, có tiếng thành-trị giỏi.

Đốc-bào-Chi tên tự là Tử Dị, cuối niên-hiệu Nguyên-già đời Tống, được phong làm long-nhương tướng quân sang lĩnh chức thứ-sử Giao-châu. Bào Chi người rất mưu-nghiệm mà tính lại mạnh bạo. Trạm giáo sư vừa lên trên bờ, Vua nước Lâm-Ấp là Phạm-dương-Mại lớn phản, đem quân sang phạm cõi Giao-châu. Bào Chi sai quan tướng Tô-Xác đem quân đến đánh, quân Lâm-ấp thua chạy. Tô-Xác thừa thế đuổi sang thành Khu-tác, vây thành ba ngày, đánh phá được, trong thành chứa vật báu rất nhiều. Xác không lấy gì hết, khi ở Giao-châu về nhà, đã hành-lý trở quân áo và của đã thường được, người ta không có vật gì là cả. Đan-bào-Chi dâng sớ kể công trạng của Tô-Xác và Tống Lý làm khen lắm, phong Xác làm Hàng-ny tướng quân, nước Đô-đình-hầu, ban thưởng vàng lụa rất nhiều, khi tuổi ngoài 40 đã có chí lớn, thường nói : « Xin cưỡi trận gió dài phá tan muôn lớp sóng ».

Hoàn-Hoành tên tự là Thúc-Thông đời nhà Tống, làm thứ-sử Giao-châu, Hoành tính tham lam gắt-buột, ở Giao-châu ăn hối-mãi vơ-vét của dân đến hàng mấy mươi vạn, lại dân dân sản giết giặc cướp nổi từ từng, Hoành lấy tại chức về trong phái cách chức đuổi về. Thời ấy vua Võ-đế nhà Tống, tính cương-nghị, các quan trừ sở và chân mực hằng phải dâng sớ gọi là tiến cung phụng, hoặc là triều về kinh, thấy ra có bao để lấy tiền, vì thế quan lại mới đua nhau bóp nặn, không còn kiêng dè sợ hãi gì nữa. Cơ nghiệp nhà Tống suy đi từ đó, mà phương Nam cũng ngày thêm rối loạn.

Phòng-pháp-Thừa, trong niên hiệu Vĩnh-hòa đời Tấn, làm thứ sử Giao-châu, tính ham đọc sách, lại nhiều bình, thường không coi được việc quan, bởi thế quan-lường sở Phục-đăng-Chi lòng quyền, ăn của dút rồi tha đổi quan lại. Việc phát giác ra, Phát-Thừa giận lắm, bỏ Đăng-Chi xuống ngục, định tra xét rõ rằng để chiếu luật làm tội. Đăng-Chi đút tiền cho em rể Phát-Thừa là Thôi-sinh-Thái, được ra ngục, nhân lúc đó đăng đánh phá thành, bắt Phát-Thừa giam lại, rồi đăng sớ về Triều đình nói rằng, Phát-Thừa có làm-tật không làm được việc, vua Tấn tin lời nói ấy, xuống chiếu cho Đăng Chi thay làm thứ-sử Giao-châu,

(Còn nữa)

X dịch tuyệt

Luận-ngữ cách-ngôn diễn-ca

(Tiếp theo)

29. Tử-Công viết : mình không biết được những chi gia như người đã; người đó được vậy gia như nhân.

Thích nghĩa. — Thầy Tử Công nói rằng : điều gì mình không muốn người ta gia cho mình thì mình cũng muốn đừng lấy điều ấy mà gia cho người ta.

Lời dịch

Điều gì mình đã không ưa,
Muốn người ta chớ lọc lừa cho ta
Lòng người lấy đấy suy ra,
Chớ nên điều ấy đem gia cho người.

30. Lệnh-doãn, Tử-Văn tam sĩ vi lệnh-doãn vô hỉ sắc, tam dĩ chi, vô uẩn sắc, cựu lệnh-doãn chi chính dĩ cáo tân lệnh-doãn.

Thích nghĩa. — Quan lệnh-doãn nước Sở là ông Tử-Văn ba lần làm quan lệnh-doãn không có nét mặt mừng, ba lần phải cách chức mất quan không có nét mặt giận, khi để một chức lệnh-doãn lại đem công việc làm quan trước bảo quan lệnh-doãn sau.

Lời dịch

Đời xưa lệnh-doãn Tử-Văn,
Ba lần cách chức ba lần làm quan,
Làm quan nét mặt như thường,
Mất quan mặt cũng dịu dàng như không,
Chìn lo việc nước làm lòng,
Việc quan làm trước nhủ cùng người sau,

31. Tử-viết : Thập thất chi ấp tất hữu trung tín như khâu giả yên, bất như khâu chi hiếu học dã.

Thích nghĩa. — Đức thánh nói rằng : trong làng nhỏ có chừng mười nhà tất cũng có người ngay thực như ta, nhưng không bằng ta chỉ có một điều là chăm học vậy.

Lời dịch

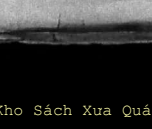
Trong làng phỏng độ mười nhà,
Có người trung hậu thực thà như ta,
Thế mà người lại thua ta,
Tua ta chỉ có công gia học hành.

(Còn nữa),

Hồi-nam, Đoàn-như-Khuê.

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,
Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernissian » để đánh giầy da, giầy tây bằng da láng (vernis), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngắm lâu càng bóng và mềm, láng không hay rắp.

NGUYỄN-TIẾN HÀN
Bottier-Chemisier
7, Rue des Cabarets, Hanoi.

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 30 août 1926 hồi 4 giờ chiều — Tại sở Lục-lộ Bắc-kỳ ở Hanoi sẽ đấu giá làm tại nhà thương lấy cho tỉnh Bắc-ninh.

Việc làm đáng giá là 9.372 $ 16.
Ký quỹ tạm : 150.00.

Ngày 13 septembre hồi 16 giờ, — Tại sở Công-chính Hà-nội sẽ đấu giá làm một cái nhà ăn và một cái nhà tắm tại trường Nam-sư-phạm Hà-nội.

Giá tiền định là : 16.312 $ 19
Ký quỹ tạm : 270,00

Cũng ngày áp hồi 16 giờ 15 — Tại sở Công-chính Hà-nội sẽ đấu giá làm một kho bạc cho tỉnh Nam-định.

Giá tiền định là : 22.649 $ 70
Ký quỹ tạm : 375,00

Ngày 27 octobre 1926 hồi 15 giờ, — Tại nhà Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lĩnh-trưng các sổ và giấy in cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lĩnh trưng phải khai bằng bạc và bằng xu.

Điều lệ để tại tòa bố nhà Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nhà Thương-chính Saigon.

Ngày 18 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại sở Hỏa-xa phía Bắc, ở nhà ga Hà-nội gọi lĩnh trưng các đồ hỏa-xa phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trung-mùng ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74.000 k.) dầu để lau trục bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66.000 k.) dầu để lau các toa máy.

Cho giấy má về việc lĩnh trưng này đề tại phòng giấy ông lý-sự chánh đạo hỏa-xa phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord gare Hanoi) và phòng giấy ông chánh sở Hàng-hải (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

BÁN ĐẤU GIÁ

Ngày 7 septembre 1926 hồi 9 giờ, — Tại tòa Đốc-lý Hà-nội sẽ bán đấu giá riêng từng lô một : Cả thảy bán 3 lô đất làm nhà diện-tích chừng 1029 mètres carrés tại Hà-nội, ở giáp đường Brière de l'Isle, đường Gioverelli, đường Cột cờ, đường Carcot và phố Lò-gạch (Rue de la Brigade-de) là những lô số 92, 93, 94, 95 96 97.

Đặt giá mỗi thước vuông là mất đồng năm hào.

Các điều-lệ về việc bán đề tại sở Văn-tự số 59 phố Hàng Trống, tại phòng thư-ký tòa Đốc-lý và tại sở Công-sản số 9 phố Balny Hanoi.

DELEULE & DETOUILLON
« 76, Phố hàng Trống, Hanoi »
Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng
XE-ĐẠP TERROT :
Thượng hảo hạng . . . . . 42 $ 00
Hạng đi đường xa B. 32.00
Hạng đi đường xa A. 30.00
XE-ĐẠP ALCYON :
Thượng hảo hạng 60.00
Hạng đi chơi 52.00
Hạng đi đường xa 45.00
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » 40.00

NHÀ BÀ-CHUÔNG
Thức là nhà Báo-chế MONTEL
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Bệnh đi rắn, xương đa dày, đau đã dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể dùng ra cho bệnh khỏi nữa.
Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :
Elixir Tridigestif
có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.
Giá một chai : 1 $ 40
Có bán tại Nhà Bà-chuông, Hanoi

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

A Monsieur Jean Jacques Bousseau

(Suite)

Les grands crimes n'ont guère été commis que par de célèbres ignorants.

Ce qui fait et fera toujours de ce monde une vallée de larmes, c'est l'insatiable cupidité et l'indomptable orgueil des hommes, depuis Thamas Kouli-Kan, qui ne savait pas lire, jusqu'à un commis de la douane, qui ne sais que chiffrer.

Les lettres nourrissent l'âme, la rectifient, la consolent ; elles vous servent, monsieur, dans le temps que vous écrivez contre elles; vous êtes comme Achille qui s'emporte contre la gloire, et comme le P. Malebranche, dont l'imagination brillante écrivait contre l'imagination.

Si quelqu'un doit se plaindre des lettres, c'est moi, puisque dans tous les lieux elles ont servi à me persécuter ; mais il faut les aimer malgré l'abus qu'on en fait, comme il faut aimer la société dont tant d'hommes méchants corrompent les douceurs; comme il faut aimer sa patrie, quelques injustices qu'on y essuie ; comme il faut aimer et servir l'Être suprême, malgré les superstitions et le fanatisme qui les déshonorent si souvent son culte

M. Chappuis m'apprend que votre santé est bien mauvaise ; il faudrait la venir rétablir dans l'air natal, jouir de la liberté, boire avec moi du lait de nos vaches, et brouter nos herbes.

Je suis très philosophiquement et avec la plus tendre estime, etc.

VOLTAIRE.

Thư gửi cho ông Lư-thoa

(Tiếp theo)

Những việc đại-ác ở đời xưa nay, là chỉ do những phường ngu lừng-lẫy hay phạm phải thôi.

Cái điều nó làm cho, và nó còn làm mãi cho cái cõi đời này thành một vũng đầm nước mắt, ấy là cái lòng tham-lam vô-hạn và cái chứng kiêu-ngạo bất trị của loài người : từ gã Thomas Kouli-Kan một chữ không biết, cho chí một gã tham-biện sở thương-chính chỉ biết đếm chữ số thôi, đều có những thói ấy cả.

Văn-chương bổ-dưỡng tinh-thần, đào-luyện tinh-thần và yên-ủi tinh-thần; trong khi tiên-sinh viết bài công-kích văn-chương, chính là văn-chương đắc dụng cho tiên-sinh đó: tiên-sinh thật cũng như ngày xưa tướng Achille nóng-nảy mà công-kích cái vinh-dự của sự chiến-thắng, lại cũng như P. Malebranche tiên-sinh là người có cái trí tưởng-tượng rất chói-lòi, lại viết bài công kích cái trí tưởng-tượng ấy.

Vì có người nào là người đáng phải phàn-nàn về cái nghiệp văn-chương, thì thiết tưởng chính tôi đây là người phải phàn-nàn hơn nhất, vì ở đâu đâu tôi cũng vì văn-chương mà điêu-đứng gian-truân; tuy nhiên, dù người đời lạm-dụng thế nào mặc lòng, ta cũng cứ phải yêu lấy nghề văn; cũng như thể dù xã-hội có đầy dẫy những quân hung-hiểm nó làm tan-nát mất cả cái thú êm-ái ở đời mặc lòng, song ta cũng cứ phải yêu lấy xã hội ; cũng như thể dù ta có bị một đôi điều nất-ức ở nơi tổ-quốc, nhưng ta cũng cứ phải yêu lấy tổ-quốc; cũng như thể dù có những sự mê-tín huyễn-hoặc, làm ô-điếm cả việc phụng-sự Thượng-đế, nhưng ta cũng cứ phải thờ-phụng Thượng-đế.

Ông Chappuis có báo cho tôi biết rằng tiên-sinh cứ rày sức yếu lắm; vậy có lẽ tiên-sinh phải về nơi không-khí tổ-quốc mà bổ-dưỡng cho khỏi đi; về mà hưởng lấy cái thú tự-do, mà cùng tôi, ta uống sữa bò của bò ta nuôi, gặm rau-cỏ của ta trồng.

Tôi thủ đạo mình triết và rất kính-mến tiên-sinh.

Đông - Lĩnh

Dương-Phượng-Dực

Đoản-thiên Tiểu-thuyết

Một kẻ khốn-cùng

Người giàu làm tài-chủ, nghĩa là nói chữ giữ tiền của vậy, sản-nghiệp của ông cha để lại dầu không nên bỏ, nhưng phải xử mình thời-kiệm mà chi-cấp cho người, chỗ nên tiêu thì dẫu muôn cũng đừng tiếc, chỗ không nên tiêu thì dẫu ít cũng đừng hoang phí, thế thời cơ-nghiệp chẳng nát mà ân-đức mới rộng, như cứu người nạn, giúp người ngặt, cho người nghèo, thương người khổ, những việc thiện đó là chỗ nên tiêu tiền đó, như phòn-hoa tốt đẹp kiêu-xa dâm-dật, những việc ác ấy là chỗ không nên bỏ tiền đó.

Hay chứa của mà lại hay bỏ của thế là ta sai khiến được của ; còn như những người lầm của chỉ nhất vị gian lận tham lam, thế là phải của nó sai khiến, không phải sai khiến được của vậy.

« Cách ngôn »

Nay Lý cơ-Lai khốn-cùng tàn-tật, nhưng trước kia cũng đã được nếm mùi sung-sướng.

Năm ấy mười lăm tuổi, bất-hạnh bị xe hợp nên chẳng phải cưa mất hai chân. Từ đó, thông-lệ trên hai cái nạng, thành ra lối đi hành-khất mọi nơi. Cha mẹ mất sớm, tứ cố vô-thân, nên phải sống nhờ ăn điếu đóm cay. Cứu bất tất, nhờ có một đứa em nhỏ hết về nuôi dưỡng tuổi thơ-ấu mà chẳng được học-hành gì cả, nên trí-lự nông-nổi.

Sau đạo nọ đi nơi khác, không thể cho Lý-cơ Lai đi theo được, mới đem lần đến gửi ở một nhà phú-hộ. Bà nhân-đức cho Lai ở dưới nhà ngang mái lợp tranh. Đói bà cho ăn, khát bà cho uống, trông thế là đi cợ no ấm tấm thân. Thỉnh-thoảng bà lại bỏ-thí cho ít tiền để quà bánh. Qua cảnh cùng cực được mấy năm, chẳng may bà phú hộ mệnh-một, Lai lại lênh-đênh trong bể khổ.

Trong xóm ngoài làng không có một ai tư thiện mà tư giúp bần. Thấy hắn chống hai cái nạng đi hết cửa này đến cửa khác, ai nấy đều nguýt mặt lắm thành. Thực có câng thế, mà hắn không muốn bỏ làng đi xin nơi khác, vì người làng xóm ấy hẳn không biết đi đâu cả. Chỉ lanh quanh trong vùng ấy, xin được thì ăn no, không xin được thì chịu đói. Kẻ này người khác gặp hắn lườm, chán mặt phải kêu lên rằng : « Sao mi không sang xin ở những làng bên cạnh, mà cứ tập tễnh ở đây mãi ? Đi đâu thì đi cho rảnh mắt... » Nghe thấy nói thế, hắn hoàng hốt không biết nói ra làm sao, cứ đầu ăn sau lánh xa ra nơi khác. Đi đến đâu cũng có kẻ lườm người nguýt, kẻ mắng người chửi. Có khi gặp tuần-phiên vội vàng trốn tránh vào bụi cây. Được cái tài lẩn, nên không bị họ bắt bao giờ. Trời còn thương phú cho nhanh mắt nhanh tay, trốn tránh được cái roi quất đấm....

Nhà không, cửa không, mùa hạ cũng như mùa đông, năm đêu là giường đất, lúc thì ở điếm giữa canh đồng, lúc thì lẻn vào chuồng trâu, chuồng bò, mưa dầm nắng dãi, gió giật sương sa. Bao giờ cũng vậy, hắn thức dậy trước khi có người ra đồng, nên không ai biết hắn lẩn-khuất ở đâu cả. Tuy là người đấy, sống chẳng khác gì con vật vậy, ở giữa xóm làng mà chẳng quen biết ai, chẳng ai là người yêu thương. Người làng trông thấy hắn không những đem lòng xót thương, mà lại nhẫn tâm vài dặp nữa. Họ trông thấy ở đằng xa đã bảo nhau rằng : kìa thằng « Chuồng » đã đến, vì hễ thằng lắng ở đâu là đấy cái nạng, giống như cái chuông vậy.

Kéo lê hai ngày trời, không ai đoái hoài cho ăn cho uống gì cả, cho luôn ghét mặt. Khi trông thấy hắn đến, mấy mụ ngồ ở trước cửa nhau nhau nói : Thằng khốn-nạn kia, đi đâu nào thì đi, cứ loanh-quanh lẩn-quẩn ở đây mãi, khó chịu quá. Cánh ba hôm nay, tao đã cho hắt cơm người ta đi cho mấy đồng tiền !... Hễ với đi nơi khác ngay. Đi đến đâu cũng chỉ thấy người xua đuổi. Các mụ đàn bà ấy bảo nhau rằng : Cần đâu mà nuôi nó suốt năm được.

Khốn nạn cho thằng Lai, tàn-tật không làm được nghề gì để nuôi thân! Không lấy nghề hành khất làm sinh nhai sao được. Thật sống thừa chết dại. Con người ta có thực mới vực được đạo ». Hễn hai ba ngày không được một hột cơm trong bụng thì sống sao được ? Trong mấy ngày ở xóm dưới không ai bố-thí cho hắt cơm đồng tiền nào. Bụng đói tay yếu cố lê lên xóm trên. Đường khó đi, cửa yêu lần mò đến nơi cũng còn nhọc xác. Bụng đói đến tối phải bò, nhắm mắt đi cho đến nơi.

Lão bấy giờ vào tháng nhạp, mùa đông tháng rét, ở ngoài đồng giá thổi vù vù, cảnh lay là rụng, trời tối om, sảnh ăn sâu thêm-đam. Trong lòng người nhân có việc buồn, thấy cảnh buồn lại thêm buồn vô hạn. Trong túi Lý-cơ-Lai chỉ còn vuốn toác cho xong. Kéo lê kéo dật mãi cho hết quãng đường, được một lát, nằm một, lại ngồi xuống bờ ruộng nghỉ. Ngồi nghĩ đến nhân-tình mà đau đớn. Bất hạnh người thừa ăn thừa tiêu mà không ra tay tế độ nên với kẻ khốn cùng. Vả biết bao kẻ khốn cùng như hắn mà không ai đoái hoài thương xót. Những kẻ càng thuyền càng hội với hắn chịu lắm nỗi chua cay. Đương lúc bụng lép nẹp này, ai cho một hột cơm quý bằng hạt vàng. Đi non một giờ đồng hồ mới đến xóm trên, hắn cố lê cho chừng đến nơi,

Gặp một bác nông phu, hắn ngửa tay ra xin. Người ấy nói rằng : Ấ mấy quen mồ ! Cứ thẳng !! Thằng Lai cứ đâm đi ngay. Đến cửa nhà nọ cũng bị nhiếc mắng. Hắt cửa này đến cửa khác, mà vẫn chưa xin được gì. Ô ! Bụng đói, cật rét, đường dầy, trăm chiều khổ nhục, tâm hồn phẳng phất mơ-mê. Bỉ lắm một xóm mới mênh. Hắn người ngả ở hàng rào cạnh trại của tên Quả. Hai cái nạng để bên cạnh người, người thời ra, bụng đói như cào, rét run cầy sấy, nước mắt chảy dàng dàng xuống má. Càng ngẫm đến cái đói nỗi bữa càng đau đớn. Nghĩ đi nghĩ lại cũng trời giận người, Đã cho làm người mà lại trên cột đầy đọa đủ điều : nghèo nàn tàn tật. Những nhà phú-túc, tuy chẳng thèo mạo, thấy người đồng loại nghèo nàn mà không mở lòng nhân đức bố thí cho chút của. Hắn đương ngồi vẩn ngẩn ở chợt trông thấy đàn gà đi kiếm ăn ở trong trại kia. Thằng « Chuồng » chẳng chạy nhìn vào đàn gà, bắt giác hắn nghĩ ngay rằng : gà kia rán vàng lên ăn ngon đến đâu. Nghĩ đời bao giờ cũng vậy, đói ăn vụng tàng làm liều. hắn vớ ngay một viên gạch cũ đậu, ngắm vào đàn gà ném thật mạnh. Một con gà dãy mãi rồi nằm chết ở gần hàng rào. Thằng « Chuồng » lách hàng rào chui vào vớ con gà, rồi lại ra. Tay sâm con gà máu me chảy, ra đương ngắm nghía, bỗng đâu có người vác gậy đến đánh đập tới bời. Số là tên Quả thấy thằng Lai ném gà của mình nên liền vào trong nhà với cái gậy ra đánh lấy đánh để. Thực quả « ăn tạt, ở tạ, đi tạ đánh đó. Thằng Lai chẳng sự sao được, đành chịu một trận đòn gần chết. Kể đó, lũ người nhà ấy đua đánh đập một hồi nữa. thằng « Chuồng » bị một trận đòn hội chợ. Chúng đánh chán tay, bảo nhau không hắn bỏ cạnh đống rơm. Tên Quả sai người nhà đi gọi tuần đến.

Thằng « Chuồng » chết đờ, mắm mo đầm đìa, bụng đói, nằm bất-tỉnh nhân-sự ở dưới đất. Buổi chiều, mấy tên tuần kéo nhau đến, kẻ tay thước, người đòn sàn. Khế mở cửa, vào trong nhà, đi trông trước nhìn sau, hình như kẻ gian muốn chống cự lại, vì tên Quả nói với tuần rằng : một thằng khốn-nàng đến ăn trộm gà và kháng cự mãi. Điều ấy thay tên Quả ! Lời nói của tên Quả đặc hơn nọc rắn độc !! Tên tuần thét lên rằng : « Muốn sống đứng nằm dậy !.»

Nhưng mà tên Lai không đứng dậy, Sau nó cố gượng, mà không sao đứng dậy được. Lũ đầu trâu mặt ngựa tưởng thằng « Chuồng » giả vờ, bèn lấy gậy đánh nó một cái nữa, bắt nó phải lấy nạng ra đi

Thằng « Chuồng » sự bọn hung ác lấy không khác gì chuột sợ mèo vậy.

Hắn sợ hãi run dầy-dầy, bắt sực bình-sinh mới đi được. Bọn gia-nhân cùng tên Quả lấy làm đắc-chí, kẻ giơ chân, người giơ tay, chửi rủa rầm-rĩ cả lên. Họ bảo nhau rằng : « Thế là trừ được một thằng gian ! »

Lã tuần đi kể ai hai bốn, số đi, chiều mới đến điếm. Nó khiếp sợ chẳng ăn chẳng uống gì cả. Phải ngủ ở điếm một đêm, đợi ngày hôm sau mới xé hồi. Hắn không kêu ca gì cả. Phần thời đói, phần thời mệt, thằng « Chuồng » nằm bẹp đi xuống đất.

Sáng hôm sau, bọn chức dịch kéo nhau đến điếm. Khi tuần đánh thức tên Lai, thì hắn đã hồn về chín suối.

Hỡi ôi ! Thương thay !...

* *

Ở đời nhẽ, nước nào, chả có kẻ nghèo người giàu. Nếu người giàu có lòng tích thiện cứu với kẻ nghèo ra khỏi bể trầm-luân còn gì tuyệt bằng. Những nhà phú quý tiền đư thóc mục biết xét thương người đồng-loại bỏ sẻn ra tư giúp cho kẻ nghèo đói, chẳng phải là một việc nên làm ư ? Vô số những kẻ gặp phải cái cảnh khốn cùng như tên « Chuồng » nói ngay như dân ta những khi gặp nạn lũng thủy, hạn-hán, thì cảnh tuồng cơ-cực đến đâu. Nếu ông người hảng sản hãng tâm gom góp tiền đem ra ân-cấp cho nạn dân ấy, thật là một việc ân-đức rất rộng. Ta sẽ cầu : « Một miếng khi đói bằng một gói khi no. » Kể là người nhiều, chẳng no lòng cũng mát ruột.

Cổ-ngữ rằng : « Hay chứa hay tan thế gọi là chủ của ; chi gian chi lận thế gọi là đầy tớ của, xin người giàu đừng làm đầy tớ của mới phải. » Lại có câu : « Có của nên biết khéo dùng, cốt phải xử mình thời kiệm-ước mà chi-cấp cho người, làm điều việc nên dùng thời dẫu nhiều cũng không tiếc, việc không nên dùng thời dẫu ít cũng không dùng càn, thế mới biết đạo dùng của »

Xem suy xét sách dùng tiền cho kẻ nghèo người khó được ơn nhờ trong lúc gặp loạn nạn.

Trương Thanh-Trai

茂MAO-SENG盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MÁY NÓI SỐ 248

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệt tôi muốn mong đông khách

** Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.*

3013 MÃO-THỊNH KÍNH CÁO

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

hế nào là bệnh trĩ ?

Bệnh chỉ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên dù mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh nầy nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt qui lưu lâm giới thiệu cho vạn thọ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

THẦY KHOA Y-SINH

26 Phố hàng Bượng, Hanoi

1053

忠孝節義女考

Trung Hiếu Tiết Nghĩa kỳ-nữ

I. — Song-phượng kỳ-duyên (sự-tích Chiêu-Quân cống Hồ) in lần thứ ba, có đổi lại các bức vẽ mới. Giá 0$90

II. — Tái-sinh-duyên (sự tích Mạnh-lệ-Quân) Tiền-biên và hậu-biên, mỗi cuốn giá 0,90

III. — Tục Tái-sinh-duyên, cũng chia làm hai cuốn : Tiền-biên và hậu-biên, mỗi cuốn giá 0,90

Tiền cước gởi mỗi cuốn 0$20

Thư và mandat xin gởi cho ông NGUYỄN-ĐỖ-MỤC,

TRUNG-BẮC-TÂN-VĂN, Hanoi. 3049

MỚI RA! MỚI RA!

MŨ TRẮNG LIÈGE

hiệu « SƯ TỬ »

Kiểu mới

Thật đẹp

Rẻ bền

Thật nhẹ

CAO-SU SỐ VIII

để làm đồ giầy (Semelle crêpe)

Có bán liège và dựa làm mũ

Bán buôn và bán lẻ

GIÁ RẤT RẺ HƠN MỌI NƠI

Chapellerie « HAI-CHINH », 74-76, Rue du Pont au Bois, Hanoi

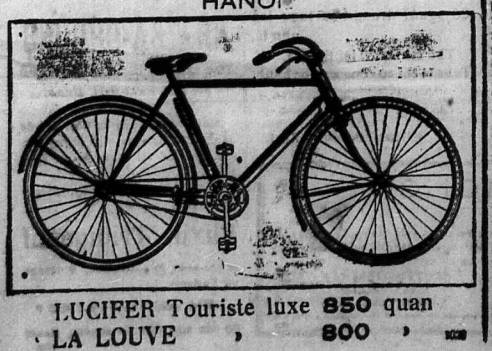
3019

NHÂN GIÁ BẠC CAO

nên mua một cái xe-đạp của

XƯỞNG AVIAT

HANOI

LUCIFER Touriste luxe 850 quan

LA LOUVE » 800 »

3020

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Lấy mười vé mỗi tháng 20 quan, vào tại đúng hạn 20 tháng mỗi tháng ta mười quan. Đóng đến đâu, tiền được nghỉ ngơi đến đó, riêng mình có quyền cầm-bán, hễ vé trúng số thì được số tiền. Mình chỉ nhận hoa-hồng định mức đi, thời tiền nào không nghỉ đến, mà đã được ăn thì nhận vé số, lại được số quyền số-học quí-báu, và rất quý mà hoàn toàn.

Vì Crédit National một năm tính kỳ số 12 lần (Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre).

Mỗi lần rút số có :

1 lô.	MỘT TRIỆU
1 lô.	500.000 quan
2 lô.	200.000 quan
3 lô.	100.000 quan
5 lô.	50.000 quan

Tiền lời số tám kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rút số cũng dễ trúng lắm

Muốn dự vào cuộc rút số kỳ, cứ gửi 20 quan cho ông Chủ nhiệm nhà...

Vì Crédit National một năm tính kỳ số 12 lần (Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre).

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Paperc, MARSEILLE (France) R. C. 6578

Vốn năm 20 triệu chính nhờ Chính-phủ cho lập ngày 23 Mars 1886, sau được tăng số

3040

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh cảm.

Mắc bệnh cảm, thường sổ mũi, ho, nhức đầu, đau ở khắp xương.

Muốn trị bệnh cảm, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

Mỗi hộp 1$ có 36 viên cachets

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ ba 31 Août và Thứ tư 1er Septembre

diễn

KIM-VÂN-KIỀU

Hát cải-lương

Diễn lần thứ nhất

Y-phục lối Tàu trông rất ngoạn-mục. câu hát câu nói thập thịch Kiều nghe rõ như rót vào tai. Vui trò, đẹp cảnh, sướng tai, lạ mắt. Nhất là cảnh Đạm-Tiên biến hiện hai lúc (ở mả và báo mộng) khác nhau, trông thật thần tình!!

Bán vé từ 2 giờ chiều ngày 31 và 1er.

Chương-trình : đúng 8 giờ mở màn.

Hoạt-tượng Kiều (hồi thứ 1)

Giáo-đầu — Hát chúc — Diễn kịch

Tối thứ sáu 27 Août

diễn :

SÙNG SƠN THÁNH-MẪU

(Nhị giáng-sinh)

Sự tích Đức Mẫu đến Sòng, hài này hiển thánh.

Tối thứ bảy 28 Août

TRẬN CƯỜI

« KHÔN CÓ GIỐNG »

Trận cười này rất có lý thú và bổ ích cho gia-đình giáo-dục.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urotropine

Giá 1$80 một hộp

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon.

Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 10, phố hàng Ngang, Hanoi

số 113, phố Khách, Haiphong

số 78, phố hàng Trống, Nam-định

3025 *Kính-cáo*

NAM-ĐỊNH

Về cái nạn xe hỏa ở quãng kilo 88+947. — Về việc này một tỷ trước đã đăng, nay tiếp được tin rõ hơn, vậy xin thuật lại :

Hồi 7 giờ 40 sáng hôm 25 août, người bị ghi tên là Bùi-văn-Khôi, số 7599, sợi quảng đường ở tổng thứ 11, có đến bẩm ông Điện làm chánh sở Hỏa-xa Nam-định rằng đêm hôm trước một người đàn ông bị chuyến xe đâm nghiến chết ở quãng kil. 88+947. Ông Điện thấy báo vội đến nơi khám nghiệm thì thấy thi thể người ấy vẫn đặt nằm ở miệng cắt bên đường, vì người coi đường ấy sợ xe sau đi qua lại đè phải nữa chăng?

Ở dọc đường Trinl-xuyên -- Namđịnh lại thấy ở quãng kil. 88+947 một mảnh chân ở trên một đống đá nhỏ, 1 cái thắt lưng da ở giữa đường xe lửa vào quãng kil 88+941, lại một cái thẻ thy thâu năm 1925 số 76.002, xem căn cước thì người bị nạn tên là Nguyễn-quang-Chương, 31 tuổi, quán xóm Nhuệ-đại, xã Ao-la, tổng Giang-tả, huyện Mỹ-lộc, tỉnh Nam-định, còn thi quãng này một miếng thịt, quãng kia một cái tay, trông thật thảm thương.

Đêm hôm 24 rạng ngày 25 có hai chuyến xe chạy qua quãng ấy : chuyến xe số 6512 thì qua vào hồi 22 giờ, còn chuyến 6514 thì vào hồi 2 giờ 42 phút sáng, thế có 18 người này bị chuyến xe lửa số 6514 nghiền phải.

Người ta vẫn chưa rõ vì cớ gì mà người ấy bị xe nghiền phải : Tự tử chăng. Ngã quàn chăng? Dư luận còn phân vân lắm.

Lại chuyện tiêu tiền kẻo. — Vừa rồi một người thư ký làm tại nhà buôn kia tên là Nghiêm-thượng-Trung 51 tuổi quán làng Tri-chỉ, huyện Phúxuyên (Hà đông) làm hộ lại ký giả tên chả đi thu tiền của khách được mấy 63 đồng, đem tiêu liều hết, không biện chi vào sổ cả. Lại một người khách hàng nữa cũng kêu rằng đã giao giả cho người thư ký ấy một số tiền 102 đồng, để giả tiền hàng rồi, mà xem ra trong sổ thu cũng không thấy có sự tính gì cả.

Khi người chủ biết làm đơn thưa, ra cầm cho đòi người thư ký bắt lương ấy đến hỏi, thì người ấy đâu thấy tặt cả mọi sự.

Hiện nay người thư-ký ấy đã bị tống giam để xét.

PHỦ LÝ

Nghĩa chị tình em. — Mới đây có một bà làm đơn kiện em tại sở Cẩm, về tội lấy trộm tiền bạc và các vẫn tự nhà đất v. v.

Tình máu mủ, nghĩa chị em, mà có chi lại đến nỗi nẫu đục đun canh, nồi da nấu thịt ! Nghe đâu cậu em này bỏ cô từ bé, nuôi cho ăn học, mà bà chị cho Người chị gả chồng, con không có, nên phải đi lấy chồng khác, dáng chừng người em nghĩ thế nào nên mới ăn trộm của cải của chị, để làm phần riêng cho mình, cực chẳng đã nên người chị phải đi kiện, nhưng sau khi sở Cẩm đòi hỏi, cung chứng phân minh, thì người chị lại xin rút đơn ra, không kiện em nữa.

HẢI DƯƠNG

Việc xung đột ở đê Kẻ-sặt. — Việc này đã đăng trong một số trước nay lại tiếp được tin này :

Sáng 19 août, ông huyện Phù-cừ (Hưng-yên) mang tổng lý dân phu lương thực sang đê Vĩnh-mỹ (Thanh-miện) tỉnh Hải-dương để lấp các chỗ tháo và các cống nước chảy sang huyện Phù-cừ, tỉnh Hưng-yên, có ông lục-lộ, ông giám-binh và đội lính súng sáng đi nữa. Vì ông huyện Thanh-miện chưa đến, nên dân phu Phù-cừ phải chờ, đến chiều ngày 21 ông huyện Thanh-miện mới lên, thì vì đánh Vĩnh-mỹ hội-đồng nhau một lúc, ông giám-binh cùng hai ông huyện đem dân phu tổng lý và lính súng lấp cống làng Hoành-bồ, và chặt tre, thì đã sinh sự lôi thôi rồi về đình. Đến sáng hôm 22 hồi 6 giờ sáng ông giám binh, hai ông huyện cùng lính súng nhà lại đem tất cả tổng lý dân phu mai cước thuyền và vật liệu lên lấp cống làng Bài, thì có ông giám binh, ông huyện Thanh miện lính súng trọng coi dân phu làm ở đấy, còn ông huyện Phù cừ và lính súng tổng lý dân phu lên lấp chỗ tháo ở làng Tứ xá, Tứ-á, làng Vập. Kỳ lấy bỗng thấy các làng lân-cận ở đấy đem dân phu gậy tầy giáo mác thiết lính ra đánh. Đang khi võ ý không ngờ, chỉ có mấy khẩu súng mà thôi, nên tổng lý dân phu đàn bà con gái đều bỏ đánh một trận bỏ chạy, hai đầu đánh lại, thì xuống cả vực sâu, không khác gì như đàn vịt, kẻ biết ngoi bám nhau mà bơi chạy ở dưới vực đồng như ao cá tí. Dân mấy làng kia lại cùng đuổi đánh theo, người không biết bơi chui vào thì họ lại đánh đâm đập xuống, ông huyện cho lính bắn hai phát súng chỉ thiên mà họ cũng không thôi. Trận xung đột ấy những người bị thương bị đánh đuổi, chết chưa tường là bao, mới thấy làng Đoàn-đào chết một người, làng Long châu chết một người, và bị thương một người cũng nặng, còn chưa biết là mấy người; người chính tổng Hoàng-tranh bị đánh dập xuống ở chỗ nỏ tháo để cho người cứu lên bơi vào đến chân đê, nhưng cánh kia đang cơn hăng hái còn của giáo mác xuống chực đánh thêm, hai người cứu lại phải đỡ bơi ra ngoài vực, vừa bơi vừa kêu lấy mãi chúng mới tha thì mới dám bơi vào, rồi vực lên đê đem xuống thuyền điều trị.

Việc này chưa biết rồi sau sẽ xét xử ra sao.

Q. lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

TOURANE

Ông đốt nhất người. — Chiều hôm 23 Août tại làng Thạc-gián có đèn bà chữa bị đẻ hơn mười tiếng, đương ngồi trên lưng bỗ đứng ăn cỗ bỗng cảnh hàng tre, mà ông và-vẽ bay ra bâu lại cắn đốt tử tung làm cho mẹ đẻ đi tìm bỉm, và cả đến giám con ông bị nó đè phải chết hẹp.

Tội nghiệp thay trưởng là ông đốt không đến nỗi ấy, ngờ đâu chạy chữa một hồi thì đứa bé kia hồn đã lìa xác.

Phải chi ngay lúc bấy giờ mà không thắng nó vào nhà thương, thì có lẽ cứu được tánh mạng chăng.

Tục có câu « ong và-vẽ đốt nể sang trâu » thật là một sự xảo đề phòng lắm, chớ nên khinh dể mà có khi lắm !

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

Nhà Bá-chuông

TỨC LÀ HIỆU

BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay có kèm huyết sinh ra rào phồi, làm cho hay ho vặt.

Ấy là :

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BÒ 1$40

3001

GƯƠNG SOI các kiểu : chữ-nhật, bầu-dục, miếng-chánh, lục-lăng, vân vân. . . vào tủ áo, bàn rửa mặt, gương treo.

KÍNH vào « PARE-BRISE », Auto đủ các kiểu.

Xin viết thư cho hiệu :

TRỊNH-XUÂN-NGHĨA, 7 Rue du Chanvre, Hanoi lấy giá.

TAM-TINH-Y-QUÁN

Phố hàng Ghé-gu, số 16, Nam-định

Thuốc lậu và giang-mai, bản-hiệu chữa khỏi rất dứt nọc, không tốn tiền, lại sinh đẻ như thường, mỗi chai 1 p. 50, thuốc thứ 2 p. 50, giang-tỉ đứng thuốc bôi 1 p.00 bệnh giang hay bệnh tỉ mọc chém tuỳ ra thời chữa cắt thuốc lối hai mốc mỗi năm 1 p. 00, mọc lên hay giang mà lây sang người đàn bà, con ra kinh không đều, hoặc sinh ra bệnh đới ra mủ đỏ, thời dùng thuốc bổ huyết tiết nọc, mỗi hộp 1 p. 0 thuốc tan cao 1 p. 50 một chai.

Thuốc cai nha phiến ngại vào ăn uống đi làm uống cũng khỏi, người vẫn khỏe vẫn đi làm được, không phải nghỉ, hoàn nhiệt 1 p. 00 hoàn nhỏ 1 p. 00, cai con 0 p. 50, hiệu đau mắt có tổng cuốn sách nói nhiều hiệu chữa rất và khám mắt đẹp không có sao trong một giờ thời khỏi, mỗi mắt 1 p. 00 hiệu ngoài.

Bản bí quyết đã các chứng bệnh mới, lâu, nước trong, về sống phần cần, muốn cuộc được hai năm và trẻ, người giàu có lấy phải giả, người nghèo cũng quá không có tiền xin thuốc uống cho, chữa cả ung nhọt xoa nắn rắn đau mông tinh, đi tinh, lậu lâu, ngại tinh, tinh loãng, tinh không đông được gầy, đau đi tiểu thấy không đều, buốt, rắt, đỏ, hay tiểu, hay tiểu loãng, tinh nhỏ ra giao hợp không ra, hay có đi không nhất hạch đái, chữa tiểu ra, có chất cặn, có hại, trẻ con kinh giản thì khuất, khắc khuất, ti huyết, trẻ nghiến, ăn lâu, ho lâu, đàn bà thấy thở, thở là tắng huyết, ngày ra nhiều, sau hậu, tiểu tiện, đau đầu hoặc thiên đầu thống, khi hư, giá nhỏ hay 1 p. 00, hay thai phụ, trẻ 4 p. 00, 6 hộp thuốc đau mắt đánh nhau ra 1 cái nhỏ 1 : 00, chai con 0 p. 50, các thứ thuốc từ 0 p. 50, 0 p. 20 một chai.

Các tiệm, có tiệm thuốc bệnh, bản hiệu gửi thuốc tới 6 ay cách tỉnh hoa giao ngân, chỉ mua chắng gửi được contre remboursement, xin cho mandat trước để cho M. TRẦN-ĐỨC-NỘI tại TAM-TINH, phố hàng Ghé gu, số 16, tỉnh Nam định. 3029

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ sáu 27 Août 1926

TRÁI DUYÊN KHÔN ÉP

Nhớ lời nguyện ước ba sinh,
Tham giàu ai nỡ rẻ tình mấy mưa,
Những là ong bướm đưa đưa,
Duyên sau lại gặp, người xưa vẫn còn.

Tối thứ bảy 28 Août

ĂN TRỘM THÀNH PHẬT

Tiếng rằng mượn đạo từ gian,
Tấm lòng nhân đức chỉ mang giúp người.
Phong-trần trải khắp mọi nơi,
Không tu mà được lên ngồi tòa sen.

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : 1$80

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : 0$80

— BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHẾ

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Xin xem-xét kỹ nhãn-hiệu cho kẻo lầm thứ giả!!!

bình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ ra hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn tài khôi có thể tin được!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai dã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình ki-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

3021

Máy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt.

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy. nhỉ mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế CHASSAGNE

● Lafon và Lacaze ●

ở bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris. Số nhiều 19, Rue Paul-Bert, Hanoi.

新民書館

TÂN-DÂN THƯ-QUÁN MỚI XUẤT-BẢN

RÉSUMÉS DE

LEÇONS DE CHOSES

COURS MOYEN

Certificat d'Études

PAR

ĐỖ-HUY-ĐAN

Chaque volume : 0$25

VU-ĐÌNH-LONG soạn

300 Bài Tính-Đố

Giá bán : 0$30

TÔ-HỒNG-ANH

HIỆU MAY QUAN ÁO TÂY

Có đủ các hàng dạ, vải trắng, vải fil, alpaga, laine, gabardine may quần áo mùa hè, các thứ vải may chemise rất đẹp.

ĐƯỜNG FRANCIS GARNIER, số 1 (TRÔNG RA HỒ HOÀN-KIẾM)

Từ khi bản-hiệu khai trương đến giờ, được các qui-khách tín-dùng nhiều lắm. Cái thịnh-tình ấy bản-hiệu rất lấy làm cảm tạ các ngài và xin đoan rằng hàng càng đặt thì bản-hiệu lại càng cố gắng sao cho được vừa lòng các ngài. 3049

KHÁCH SẠN

(HÔTEL LÊ-VĂN-AN)

ANNAM QUINHON

Kính trình qui-khách,

Tôi mới mở nhà khách sạn rộng-rãi sạch-sẽ có đủ :

— Buồng ăn (cơm tây, cơm tây.....)

— Buồng ngủ (đường tàu, đường Hồng-kông, nhà tắm.....)

— Nhà để xe và xe ô-tô cho thuê.....

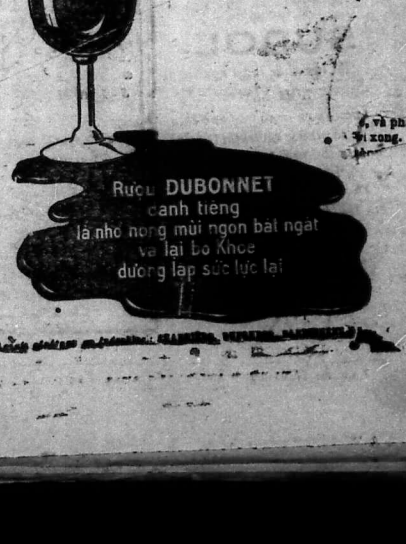
Xin các ngài chiếu cố.

Đánh giây thép thì đề : LEVANAN Quinhon

3022

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

, và phải tốn vì xong.

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thục hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiện-nghiệm hơn các thứ **ĐỂ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU** mới bị hay là có đã lâu rồi.

Trong 252 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 231 người

(Y theo lời phúc các lương-y ở Alger)

BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD 44, Rue de Grenelle, PARIS và cùng các nhà thuốc có danh

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC NƯỚC của ông **Lương-Y DEHAUT** cũng trước khi đóng cơm, thì **CHẮC RẰNG KHỎE MẠNH LUÔN** và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm bất kỳ người ta hay là tổ tiên không biết cách mà ra.

Thuốc hoàn này trị các chứng bịnh:

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, BỤNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI.

BÁN TẠI Nhà bào-chế Lương-Y DEHAUT, 101, Faubourg St-Denis Paris, cũng có bán trong các tỉnh Quốc.

SÁCH LUẬT

Quan phó Binh-lương, *A. Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này :

1° CHỨC-TRÌ CÔNG-PHÁP (Droit administratif public) giá. 2$00

2° CHỨC-TRÌ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2.00

3° HÌNH-LUẬT PHỔ-THÔNG (Droit maritime) giá. 1.80

4° THƯƠNG-LUẬT HỌC (Droit commercial) giá 3.00

(Gửi ra nước ngoài đi các tỉnh, tính ngoài)

Bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp có

Bán tại bản-quán

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3050

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :

Đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi

3002

NHÀ BÁ-CHUỒNG

Nhà hiệu Bào-chế MONTÈS

66, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, người kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc :

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy lọt.

Giá tiền 0$90 3001

HOÀN-CẦU TIỆN DỤNG

Các ngài dùng giầy tây, giầy ta nên dùng « cao-su nông » « caoutchouc crêpe » đi rất nhẹ-nhàng và lại bền. Bản-hiệu mới nhận được bên Mỹ gửi sang có đủ mỗi đa đủ đóng giầy và các thứ đa dùng để đóng yên-ngựa, hòm da, va-li, cặp sách cùng các vật-dụng bằng da.

Bản-hiệu lại mới có các kiểu giầy mới, đem ra thành ca-ta-lo để kính-tặng.

Bản-hiệu chuyên-môn các nghề này đã lâu năm, các ngài chiếu-cố đến đã biết, vậy bản-hiệu lại càng gắng sức cho công-nghệ thêm tinh-xảo, cho khỏi phụ lòng chiếu-cố của các ngài. Thật vậy, bản-hiệu không dám dùng lời quảng-cáo quá-đáng viển-vông mà không vừa ý các ngài.

GIANG-THINH

9.668 — N° 1, rue Jules-Perry, HANOI.

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm về dân bà ở cữ* . . . . . *Một litre :* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phải rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm.* . . . . . *Một chai :* **1,25**

GOUTTES ROYAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai :* **0,80**

Ai ở mua có điều hỏi gì có viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay. Tiền gửi hàng phiền người mua phải chịu. 9

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

ĐỒ DÙNG TRONG VỤ VÀO HỌC

VỞ HỌC TRÒ 36 trang có kẻ ngang và kẻ ô. Mỗi quyển :	0$04
VỞ HỌC TRÒ « Incroyable » 50 trang. Mỗi quyển :	0$06
COMPAS có quản bút và bút chì	0$08
BÚT CHÌ ĐEN « Le Français » . . . . *Một tá :*	0$36
BÚT CHÌ CÁC MÙI « Ennegé » . . *Một bao 6 cái :*	0$17
TỰ VỊ « Larousse ». In năm 1926.	1$90
MUSETTE bằng da 31 c/m.	0$92
NGÒI BÚT « Sergent-Major » . . . . *Một hộp 100 :*	0$40
HỘP ĐỰNG bút có vẽ có khóa.	0$40
TÚI SÁCH bằng da, 37 × 26	1$30
BỘ ĐỒ dùng cho học trò, túi da hoa đá, 14 cái có đeo con.	2$10

3005

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt

Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có cả ống nhỏ rọt. . . . . **0$20**

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI :

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI 3042

Các ngài thích rượu Cognac

NÊN DÙNG

COGNAC COURVOISIER

là thứ rượu quí

của

NÃ-PHÁ-LUÂN HOÀNG-ĐẾ

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

Độc-quyền đại-biểu : DIETHELM & Cie

46, Avenue Clémenceau, Haïphong

妙福里電南洋行

KHÔNG NGỦ ĐƯỢC

Thực là hại cho đường thể dục và đường đức tính;

Thực là hại cho sức khỏe;

Thực là ngăn ngủi ngày giờ.

Dức ngủ đã qua rồi, không còn kéo lại được nữa.

Thuốc **NEURINASE** *làm cho ngủ ngon.*

Thuốc này rất là cần dùng cho các xứ nóng.

Ở các hàng bào-chế to đều có bán cả.

3045

Xin bản-đồ « TÂM TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Các thuốc bột

SUDOL

thì tác khắc tuyệt nọc

RÔM-SẢY

Các đang ngứa ngáy khó chịu các thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lắm thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng tiền

HANOI

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi :

21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900,

4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923,

10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TỰ BẢN DỰ ĐỊNH : Francs	72.000.000
TỰ BẢN NỘP-ĐỦ : »	65.400.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294 : »	81.089.020

Chánh quán tại : Paris (VIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ nhân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiện viết tắt đã gởi điện-tín : INDOCHINE. 3043

THUỐC HÉMOGLOBINE BYLA

Trừ bệnh huyết suy rất mạnh

CỨNG CÁP

MẠNH MẼ

BÉO TỐT

Là thứ thuốc bổ huyết mạnh nhất

Xin hỏi tại hiệu BYLA

26, Avenue de l'Observatoire — PARIS (France)

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN